

BUTLLETÍ OFICIAL DEL BISBAT DE LLEIDA

T. CXV - N. 4 - 5 - 6

Abril - Maig - Juny 2008

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDIX

Diòcesi

Bisbe:

Paraules de Vida

Cartes pastorals	85
------------------------	----

Col·lació de Ministeris

Ministeri del lectorat

Sr. Lucas Francisco Evung	100
Sr. Santiago Mataix Gabaldón	100

Ordenació Sagrada

Orde del presbiterat

Rvd. Sr. Juan Carlos Mandje	100
-----------------------------------	-----

Confirmacions

Primer trimestre	101
------------------------	-----

Vicaria General:

Consell Presbiteral. Sessió del dia 27 de maig	102
--	-----

Secretaria General:

Nomenaments	104
-------------------	-----

Comunicats de premsa

Reunió del Col·legi de Consultors	105
Nunciatura apostòlica	106
Acord béns històrico-artístics	109

Necrològiques

Mn. Màrius Rodrigo Molí	110
-------------------------------	-----

IREL:

Memòria del curs 2006-2007	113
----------------------------------	-----

Vida Diocesana

Activitats de la Diòcesi

Segon Trimestre 2008	131
----------------------------	-----

Paraules de Vida

**“Deixeu que els infants vinguin a mi”
(Mc 10,14)**

6 d'abril de 2008

Amb el temps Pasqual se celebren a moltes parròquies les Primeres Comunions. Una oportunitat per viure més intensament la fe i acréixer els vincles familiars i d'amistat. Certament, moltes coses difuminen el vertader sentit religiós d'aquesta festa, que no sempre és una vertadera iniciació a la celebració dels sacraments de la Penitència i la Eucaristia. Sembla que, com tantes vegades en la nostra societat, ens quedem en la superfície de la vida i de la fe.

El fruit més important del camí de la catequesi, i especialment de la celebració dels sacraments de la Penitència i l'Eucaristia, ha de ser l'amor. Aquest té la seva font en Jesús. Ell ens estimà sense mesura. L'amistat amb Ell es manifesta en una nova capacitat per la generositat, el perdó, el servei als demés. Jesús ens ensenya amb la seva vida i el seu missatge, especialment amb les paràboles, què vol dir estimar: l'ovella perduda que el pastor busca; el fill pròdig, a qui el pare ni el deixa demanar perdó després del que havia fet; el samarità que s'acosta a socórrer al ferit. Però el més gran exemple d'estima que ens dóna Jesús és morir per nosaltres; més no podia fer. Perquè ens estima, Jesucrist està sempre amb nosaltres, especialment en els sacraments que celebra l'Església: per la Reconciliació o Penitència ens ofereix sempre el perdó; per l'Eucaristia ens alimenta amb el seu Cos i la seva Sang, i ens uneix més plenament per viure com a família de Déu en l'Església.

Els nens i nenes són estimats de Jesús. Ell els invita a donar exemple de que, estimant, és possible la convivència en el respecte. Ells poden ser portadors d'aquest exemple a l'escola, a la colla d'amics, a la família. En una societat marcada per la pluralitat de cultures i formes de pensar, Jesús ens convida a ser instruments de pau i amistat.

Donem gràcies al Senyor pels catequistes que han acompanyat els nens durant tant de temps. En la seva missió, sovint no fàcil, l'amor ha de ser el fil conductor: estimar i ensenyar a estimar en aquest món on, de vegades, la rancúnia, l'enveja, la violència, tenen via lliure. També la nostra gratitud als pares que, fidels al compromís adquirit el dia del Baptisme dels seus fills, confien als catequistes l'aprenentatge de viure més plenament com a cristians.

La transmissió de la fe a les noves generacions és una prioritat en l'Església avui. D'ella depèn el seu futur. Cal encoratjar tota la comunitat cristiana, en la parròquia i els col·legis catòlics, a treballar perquè l'Església que ja creix en els nostres nens sigui llavor d'una societat més fraterna i solidària.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

**“Veni amb mi... Immediatament deixaren les
xarxes i el van seguir” (Mc 1,17-18)**

13 d'abril 2008

El futur de les nostres comunitats parroquials està vinculat a moltes coses, però n'hi ha una de gran abast: les vocacions a la vida religiosa i al ministeri sacerdotal. Tota vida cristiana és vocació, perquè és resposta a la crida de Déu que ens estima. Una vocació fonamental en la vida cristiana és la de l'amor mutu entre el home i la dona en el matrimoni, que té com a fruit la família. Però la comunitat cristiana també necessita d'altres vocacions d'especial consagració. Aquesta és una missió ineludible en l'acció pastoral de l'església.

Avui més que mai la nostra Església està necessitada de cristians que responguin a la crida del Senyor en la vida consagrada i el ministeri sacerdotal. Certament, la vocació és un do de Déu, no una realitat que puguem assolir per nosaltres mateixos. I és l'Església qui, en nom del Senyor, reconeix aquesta vocació i ens consagra per a una missió. Ningú té dret a reclamar ser ordenat ni diaca, ni prevere ni bisbe. Només podem estar disponibles, però és el Senyor qui, mitjançant l'aprovació de l'Església, ens farà el regal de dur endavant la vocació a la qual ens creiem cridats.

La joventut és una etapa de la vida en la que es plantegen moltes preguntes, una de les quals, tard o d'hora, es revela decisiva: què faré de la meua vida? S'endevina la resposta en la forma de viure, en les idees que ens orienten, en els desitjos que mouen el nostre cor. Un cristià que aspira a tenir el pensament de Crist i a estimar com Ell no pot deixar de preguntar-se: què faré per col·laborar amb la meua vida en la construcció del Regne de Déu present en Jesús? I una de les moltes respostes pot ser més preguntes: per què no dedicar-la al servei de l'Evangeli? per què no seguir a Jesús com a pastor del seu poble? Aquí se situa la vocació a la vida

religiosa i al ministeri sacerdotal. Davant del futur cadascú s'ha de deixar interpel·lar per l'Evangeli, i, de forma particular, per la seva realització actual en la nostra història, que és la vida de l'Església.

En aquest any centenari de la mort del Beat tortosí Manuel Domingo i Sol, a qui el Papa Pau VI^è va assenyalar com “el Sant Apòstol de les vocacions sacerdotals”, recordem unes paraules seves: “No sabem si som destinats a ésser un riu ràpid que faci florir en els seus ribatges jardins plauts, o potser assemblar-nos a la gota de rosada que Déu envia al desert a la planta desconeguda; però, més brillant o més humil, la nostra vocació és certa: no estem destinats a salvar-nos sols”. La disponibilitat i el servei a l'Església fou una de les coses més sorprenents en la vida del Beat.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

**“Per causa meva us conduiran davant governadors i reis
perquè doneu testimoni” (Mt 10,18)**

20 d'abril de 2008

Queda lluny el soroll que es va produir entorn de la nota dels Bisbes de la Permanent de la Conferència Episcopal amb ocasió de les Eleccions Generals. Un enrenou que dóna que pensar. És l'actualització d'una qüestió que ha marcat la història de l'Església: les seves relacions amb la comunitat política. Unes relacions que, des del punt de vista de l'Església han dut la recerca d'un necessari espai de llibertat per viure i manifestar la fe.

L'experiència històrica dels últims segles i la visió de la pròpia acció política ha dut l'Església a afirmar que, des del punt de vista de la fe cristiana, “en raó de la seva funció i competència, no es confon de cap manera amb la comunitat política ni està lligada a cap sistema polític” (Concili Vaticà II, GS, 76). La tasca pròpia de l'Església no és entrar en l'acció política, sinó desenvolupar, dins del respecte i reconeixement que aquesta li mereix, la seva tasca específica, que és d'orde religiós i moral. Per això el papa Benet XVI ens recorda que l'Església “S'hi ha d'inserir –en l'acció política– amb l'argumentació racional i ha de desvetllar les forces espirituals, sense les quals la justícia, que sempre exigeix renúncies, no es pot afirmar ni prosperar” (Déu és Amor, 28). Es tracta de contribuir, especialment entre els cristians, a una visió de la realitat que permeti escollir aquelles iniciatives que es considerin més justes i vertaderes per a l'èxit del bé comú.

El nostre actual sistema constitucional afirma l'aconfessionalitat de l'Estat, és a dir, la seva no identificació amb cap religió, garantint alhora la llibertat i el desenvolupament de totes les religions, per estar aquestes vinculades al dret de llibertat religiosa dels ciutadans. Per això l'Estat renuncia a exercir cap tipus de tutela o control sobre les religions, i es compromet a respectar i promoure les iniciatives dels ciutadans amb vista al cultiu de la seva dimensió espiritual i religiosa. En aquest sentit, no queden fora de lloc algunes de les amenaces que s'han deixat caure sobre l'Església en aquests últims temps? a què ve amenaçar amb un tema ja resolt, com és el seu finançament econòmic, el qual recau sobre els ciutadans que lliurement volen recolzar-la? En resum: per què en una societat de llibertats l'Església és la única que no pot aportar la seva visió sobre la situació apel·lant a la consciència i a la llibertat de les persones?

Recuperar fantasmes de temps passats en les relacions entre l'Església i la comunitat política és una quimera. Estem en una nova situació que exigeix també de l'Església una nova capacitat per comunicar el seu missatge.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

“Estava malalt i em vau visitar” (Mt. 25,36)

27 d'abril de 2008

La malaltia existeix, i no lluny de casa nostra, quan no dintre de la nostra família. Quan gaudim de salut no pensem en els malalts que podem tenir ben a prop nostre. Amb el sofriment que comporta, la malaltia transforma la vida del qui la pateix i dels seus familiars més propers. Però s'esdevé un bon comunicador d'altres realitats humanes. Des d'ella es comprenen les febleses i limitacions de l'ésser humà. El malalt invita des de la seva pobresa a la solidaritat, a l'amor servicial i desinteressat, a viure uns valors evangèlics sovint oblidats: la gratuïtat de l'existència, la pobresa total, la capacitat de valorar allò realment important.

Des del sofriment es pot parlar de Déu d'una forma veritable i creïble, suscitar interrogants sobre el sentit de la vida i de la mort; es comprèn millor el Déu Pare que comparteix totalment i per amor el dolor humà. Llavors, la malaltia esdevé un sacrament de la presència del Senyor. Per això l'Església ens convida a pregar perquè el Senyor, que va acollir amb amor als malalts, revifi en ells l'esperança i el do de la curació, i en nosaltres el gest concret de la solidaritat.

La malaltia pot desfigurar el cos i incapacitar-lo, però mai no degrada la grandesa i dignitat de l'home. El malalt és fill de Déu. En el malalt se'ns revela d'una manera especial el Déu que, encarnant-se, va viure també la soledat, l'angoixa, la impotència davant la mort; i amb la Creu assumia la feblesa i el sofriment de tots els homes. Al peu de la Creu, Maria. Ella acompanya amb amor i tendresa al seu Fill. Imitem a Maria, prop del qui pateix, vora del seu llit o la cadireta de rodes: “estava malalt i em vau visitar”.

És d'agrair el treball dels professionals de la salut, dels voluntaris i familiars que estan al costat dels malalts. El seu paper és insubstituïble. No oblidem els visitadors parroquials que acompanyen els malalts i les seves famílies, i col·laboren en l'atenció religiosa als hospitals i als domicilis. Totes les comunitats parroquials haurien de tenir equips de visitadors. Ells ajuden al malalt, i no poques vegades a la família. No oblidem que la malaltia pot enfonsar una persona o ajudar-la a madurar i viure en esperança.

El Papa Benet ens diu: “Podem intentar limitar el sofriment, lluitar contra ell, però no podem suprimir-lo... el que guareix l'home no és esquivar el sofriment i fugir davant el dolor, sinó la capacitat d'acceptar la tribulació, madurar en ella i trobar-hi un sentit mitjançant la unió amb Crist, que ha sofert amb un amor infinit” (SS 37). La missió dels visitadors en la pastoral de la salut és ajudar a viure la malaltia des de la fe.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

**“Prengué el Pa, digué la benedicció, el partí i els el donava”
(Lc 24,30)**

4 de maig de 2008

Aquests diumenges molts nens i nenes reben per primera vegada l'Eucaristia. Serà la seva Primera Comunió. Després del camí recorregut en la seva formació catequètica, la celebració de la festa de la Primera Comunió tal com es fa produeix, en més de un, moltes perplexitats. En realitat, som els adults els qui hem fet de la Primera Comunió una festa complicada, i en molts casos una introducció al consumisme amb despeses desmesurades. Als ulls de petits i grans l'experiència religiosa d'aquest sagrament queda amagada per moltes coses superficials. Però el més greu és que proposar una forma de celebració familiar i eclesial pròpia d'aquesta festa, és predicar en el desert.

A pesar de tot, cal tornar a proposar novament una celebració de la Primera Eucaristia marcada pel seu sentit religiós i humà. Si l'Església propo-

sa als nens participar de l'Eucaristia és perquè creu en les seves possibilitats de fe i de creixement, en la seva dignitat. Però sobre tot, és perquè sap que ser cristià és recórrer un camí, és participar d'una experiència de vida d'amistat amb Jesús que té en la comunitat cristiana el seu ambient vital. No es convida als nens a participar de l'Eucaristia perquè siguin cristians plenament formats, sinó perquè són estimats de Jesús i també ells estan cridats a créixer i participar de la taula, de la Paraula i de l'Eucaristia, en la que el Senyor ressuscitat alimenta la vida dels cristians.

El Papa Benet XVI, en una trobada amb els nens de Primera Comunió, els convidava a descobrir el significat d'aquest esdeveniment que acompanyarà sempre la seva vida cristiana: “nosaltres, com a persones humanes, no sols tenim un cos sinó també una ànima; som persones que pensem, persones amb voluntat i intel·ligència, que hem d'alimentar també l'esperit, l'ànima, per poder arribar realment a madurar. Si Jesús diu “Jo sóc el Pa de Vida”, vol dir que Jesús mateix és l'aliment de la nostra ànima, de l'home interior... Jesús ens alimenta perquè arribem a ser realment persones madures i perquè la nostra vida sigui bona”.

Tot això hauria d'estar molt present en la consciència de les famílies que presenten els seus fills per rebre la Primera Comunió, així com els van presentar un dia a l'Església perquè fossin batejats. Això demana seguir un camí de preparació amb els catequistes, amb el conjunt de la comunitat parroquial. Un esdeveniment que mereix ser celebrat, però d'una forma equilibrada, sense disminuir el seu sentit veritable, intentant viure'l d'una manera més familiar, dintre dels vincles que uneixen tots els cristians com a família de Déu, és a dir, al si de la comunitat parroquial.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

**“Tots quedaren plens de l'Esperit Sant,
i proclamaven les grandeses de Déu” (Ac 2,4.11)**

11 de maig de 2008

Cinquanta dies després de la festa de la Pasqua se celebra la Pentecosta, actualització en la vida de l'Església de la vinguda de l'Esperit Sant sobre els Apòstols. Una festa vinculada a la Pasqua: és el seu compliment. L'Esperit Sant es manifesta com a fruit més preuat de la resurrecció del Crist, i mostra que el camí de la Pasqua porta a una nova vida.

Pentecosta significa que l'Esperit ha estat vessat i habita al cor de cada persona. Els cristians gaudeixen del do de ser coneixedors que l'Esperit Sant actua en ells i han rebut la llavor de la vida eterna. L'Esperit Sant fa de la persona que l'acull una imatge del Crist vivent, que duu a descobrir en tot esdeveniment, d'alegria o de dolor, un camí per realitzar la nova forma de viure que ens mostra l'Evangelí.

El fruit del do de l'Esperit és l'Església, que, malgrat els defectes dels seus membres, és signe i instrument de l'acció de Crist en el nostre món. Amb una certa freqüència sentim dir que l'Església –els cristians– ha trait l'Evangelí. Una acusació antiga i avui reiterada, que intenta desacreditar la realitat de l'Església com a fruit granat de la resurrecció de Crist. Es vol ressaltar que entre Jesús i l'Església no hi ha continuïtat sinó més aviat contraposició. És la vella dita “Crist sí, Església no”. Però l'Esperit Sant és qui fa possible que Crist sigui avui el nostre contemporani, que arriba fins a nosaltres per la vida de l'Església. És l'Esperit qui edifica, anima i santifica l'Església. Aquesta no és obra humana sinó una intervenció de Déu en la història, més ferma que les ambigüitats dels seus membres, que les seves avinences entre el bé i el mal, que els seus oblits i egoismes. Una realitat que només amb els ulls de la fe, que ens permeten reconèixer en Jesús al Salvador, ens permet també reconèixer l'Església com a Cos de Crist i Temple de l'Esperit Sant, com una realitat humana en la qual el Senyor compleix la seva promesa: “Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món” (Mt 28,20).

En la festa de la Pentecosta, al participar en l'Eucaristia, demanem al Pare que l'Esperit Sant, que tan meravellosament va transformar els Apòstols del seu Fill i els va empènyer a proclamar amb audàcia la nova vida dels fills de Déu, ens dugui a nosaltres a romandre units com a germans, a ser testimonis de la pau i el perdó que només Crist ens ha portat, i mostrar que tots són convidats a participar del banquet del Regne de Déu que avui ens fa proper i visible en l'Església.

† Javier Salinas,
Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida

**“Adorem la Trinitat indivisible, perquè Ella ens ha salvat”
(Litúrgia bizantina)**

18 de maig de 2008

Avui, primer diumenge del temps ordinari, que és símbol del temps que transcorre entre la Pentecosta que van viure els Apòstols i el dia del retorn

del Senyor, celebrem la festa dedicada a la Santíssima Trinitat: el misteri de la vida íntima de Déu. Aquesta festa vol proclamar a tots que el Pare, el Fill i l'Esperit Sant, en la riquesa i diversitat de cadascun d'ells, actuen constantment en la vida de l'Església, pels sagraments, i en el testimoni de cada cristià. Nosaltres som deixebles del Crist, els fills predilectes del Pare, i no podem fer res sense l'alè de l'Esperit.

El Catecisme de l'Església, que expressa la fe rebuda dels Apòstols, afirma que “el misteri de la Santíssima Trinitat és el misteri central de la fe i de la vida cristiana. És el misteri de Déu en Ell mateix. Per tant, és la font de tots els altres misteris de la fe, la llum que els il·lumina... Tota la història de la salvació no és altra cosa que la història del camí i dels mitjans amb què el Déu veritable i únic, Pare, Fill i Esperit Sant, es revela, es reconcilia i s'uneix als homes que s'aparten del pecat” (CIC,234).

Els homes que professen una religió sempre vinculen la seva experiència a la realitat de Déu; es tendeix a afirmar que totes les religions són iguals, perquè totes fan referència a un mateix Déu. No obstant això, la revelació cristiana que transmet l'Església ens diu que ningú com Jesús ens ensenya a conèixer Déu. Ell ens ha revelat que hi ha un únic Déu salvador de tots els homes: Pare, Fill i Esperit Sant. Tres persones distintes i un sol Déu vertader. “Aquest gran misteri mostra que la vida íntima de Déu és amor, que s'ha manifestat en la història que narra la Sagrada Escriptura i es resumeix en el Credo que l'Església professa” (Catecisme “Jesús és el Senyor”, p.70). Nosaltres vam ser incorporats a la vida íntima de Déu quan vàrem ser batejats en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant.

La festa de la Santíssima Trinitat ens invita a la pregària, perquè aquest és l'àmbit vital en què adorem Déu, que ha vingut al nostre encontre i ens ha volgut unir a Ell. En aquest dia recordem a tants monjos i monges que en els monestirs dediquen el millor de les seves vides a l'adoració i a la intercessió, com una llum permanent davant del Déu viu i veritable. Els monestirs són com a ciutats sobre la muntanya, que anuncien visiblement la meta a la qual s'encamina la comunitat eclesial. Són el cor mateix de l'Església, en el que s'uneixen les alegries i les esperances, les tristeses i els dolors dels homes, amb la dolça certesa de la presència i acció de Déu entre nosaltres, amb l'esperança dels qui se saben en camí vers una alegria que ningú no ens podrà prendre.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

“L'Eucaristia és signe d'unitat i vincle de caritat” (Sant Agustí)

25 de maig de 2008

“Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries” (Ac 2,42). Aquesta és la descripció de la primera comunitat cristiana. En ella, la “fracció del pa” o Eucaristia portava a la unió de la comunitat i a ajudar els més necessitats. El nostre Concili Tarraconense ens convida a “revifar la tradició, tan intensament viscuda en els primers segles de l'Església, de vincular visiblement la celebració de l'Eucaristia amb la caritat fraterna, insistint de manera particular en la relació entre la Fracció del Pa i la comunió cristiana de béns, en la lògica que comporta de la compartició dels béns eterns al compartiment dels béns temporals” (Concili Provincial Tarraconense, 77a).

El Pa que adorem i amb el qual ens nodrim és el Cos entregat de Crist; i el Calze que compartim és la seva Sang vessada per nosaltres. Aquest és el Misteri de la fe. Davant d'ell fem nostra la recomanació de Sant Ciril de Jerusalem, “no et preguntes si això és veritat, més aviat acull amb fe les paraules del Senyor, perquè Ell, que és la Veritat, no menteix pas”. El reconeixement de la real i vertadera presència de Crist ens duu a reconèixer la seva presència en tota persona, especialment en els que estan marcats per les dificultats de la pobresa i la marginació. Per això el dia del Corpus Christi és també el dia de la Caritat. No podem restar indiferents davant la pobresa del nostre món. Càritas, present en totes les parròquies, és un petit però eficaç instrument per realitzar el servei als altres com a comunitat cristiana per perllongar la força de l'Eucaristia en la vida.

Avui es parla d'ajustament econòmic mundial per tal de salvaguardar l'economia dels nostres pobles. Però no hem d'oblidar que per imperatiu de l'Eucaristia som convidats a dedicar part dels nostres esforços a l'eradicació de la pobresa. El Papa Benet ens ho diu en la seva Exhortació apostòlica “Sagrament de la Caritat”: “La unió amb Crist que es realitza en el Sagrament ens capacita també per a nous tipus de relacions socials: La ‘mística’ del Sagrament té un caràcter social. En efecte, la unió amb Crist és al mateix temps unió amb tots els altres a qui Ell s'entrega. No puc tenir Crist només per a mi; únicament puc pertànyer-li en unió amb tots els qui són seus o ho seran” (n.89). I en aquest sentit, també el Papa recomana impulsar les organitzacions caritatives com instrument eclesial que ajuda a sortir de la pobresa i, sobretot, a recuperar la pròpia dignitat i la incorporació a la vida quotidiana.

Corpus és el dia de la Caritat; ens demana generositat en la comunió cristiana de béns i la incorporació de nous voluntaris a les tasques caritatives. La participació a la taula del Pa de Vida, duu a un compromís decidit

en favor de tots, especialment dels pobres, en els que Crist vol ser servit i estimat.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

“Quan al principi Déu va fer l’home, el va deixar lliure en les seves decisions” (Sir 15,14)

1 de juny de 2008

La llibertat és un dels trets que identifiquen l'ésser humà i el distingeix d'altres éssers vius. Avui creix una forma de viure la llibertat com un intent desesperat per traspassar tot límit. Es vol anar més lluny, més de pressa, tenir experiències més arriscades, creient que sempre es pot començar de nou. A poc a poc es va perdent consciència dels propis límits i de les conseqüències dels nostres actes. S'arriba a afirmar que és la llibertat la que ens duu a la veritat. Des d'aquesta visió trobarien justificació actes de violència –i fins i tot crims– en nom de la llibertat de l'ésser humà a decidir en cada moment.

Això té conseqüències en la forma d'entendre la vida. En el camp de la ciència tot estaria permès i les relacions humanes serien totalment inestables. La llibertat apareix com a realitat absoluta, fonament de tota decisió ètica. Segons això cadascú és la mesura de la seva pròpia llibertat. No hi ha veritat; no hi ha norma moral que orienti o limiti. Tot és relatiu als interessos de cada persona. Una visió sense referència a la veritat, que duu a una ètica individualista per a la qual cadascú té la seva veritat.

La prova més evident d'aquesta concepció de la llibertat és l'anomenada “ideologia de gènere”, és a dir, considerar el gènere masculí o femení com a producte merament cultural. Una visió de la vida que es reflecteix en alguns dels programes d’“educació per a la ciutadania”, quan s’afirma que “el sexe no defineix l’home i la dona com a tals, sinó que és fruit d’una determinada concepció cultural o d’un accident biològic; és a dir, que als éssers humans no els defineix com a persones el sexe, sinó l’opció sexual escollida”. Sorprenent: estem davant un ésser que tot ho pot, sense límits.

La fe cristiana contrasta amb aquesta forma d'entendre la llibertat perquè reconeix Déu com a causa i fi de tot; afirma que la nostra llibertat és un do que d'Ell hem rebut. “Déu, a l’home “el va deixar lliure en les se-

ves decisions” (Si. 15,14). Quan l’home tria d’acord amb allò que és en el fons d’ell mateix, és a dir, de conformitat amb la seva condició d’imatge de Déu, tria la vida, la felicitat, i es realitza ell mateix. Però aquesta capacitat de triar Déu tanca en si mateixa també el poder de rebutjar-lo i triar el mal, és a dir, la destrucció de la imatge de Déu en si mateix” (Cat. Aquesta és la nostra fe, 288). Per això la llibertat necessita de la saviesa per poder triar allò que és vertader i bo per a l’ésser humà. És un do i una responsabilitat la realització de la qual pot dur a la vida o a la mort.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

“El que jo vull és amor, i no sacrificis” (Os 6,6)

8 de juny de 2008

Una de les sorpreses en llegir els Evangelis és veure que Jesús s’acosta a tots. Podríem dir, de forma provocativa, que caminava en “males companyies”. “Jesús es va preocupar de tots els qui, exclosos de la comunitat religiosa jueva i dels seus grups, vivien marginats: els malalts, els recaptadors d’impostos i els pecadors; els nens i les dones... Jesús va trencar aquestes barreres amb una autoritat absoluta: va menjar amb els publicans i va proclamar benaurats als pobres. Amb aquesta manera de comportar-se declarava que Déu mateix estava arribant” (Cat. Aquesta és la nostra fe, 139)

Quin contrast amb la nostra forma de valorar les persones. Vivim en un temps marcat per l’èxit social, pel tenir, pel triomf davant els altres. Cert que la nostra societat té una gran sensibilitat envers els marginats i els pobres, sobretot quan es donen grans catàstrofes o situacions escandaloses d’injustícia. Però en realitat, quant que ens costa reconèixer que el Regne de Déu és dels pobres, dels petits, dels dèbils, dels fracassats. No obstant això, Jesús ofereix a tots, especialment als qui han estat marcats per la dificultat, una nova possibilitat de vida: sentir-se estimats per Déu, reconeguts en la seva dignitat, cridats a col·laborar perquè l’amor a Déu imperi entre els homes.

Creiem que el futur del món depèn del nostre esforç per ser millors. Tot i que sentim la responsabilitat de desenvolupar el millor de nosaltres mateixos, moltes vegades no sabem què fer davant els propis fracassos i els dels altres, davant aquelles situacions que no podem superar per nosal-

tres mateixos. Jesús ens mostra a l'Evangeli que, amb Ell, l'Amor entra en aquest món. Un Amor capaç del perdó sense límits, d'obrir nous camins quan sembla que no hi ha futur. Un Amor que venç el mal a força de bé, que trenca el cercle viciós de la violència i la venjança: un nou inici.

Els cristians vivim d'aquesta bona notícia: amb Jesús s'inicia un món nou. El seu amor, més fort que la mort, és una invitació permanent a l'esperança i una crida a que cadascú porti el millor de si mateix, no amb la pretensió d'imposar res o tenir èxit davant els altres, sinó amb la voluntat d'oferir-se per secundar a Aquell que s'ha ofert per nosaltres fins a l'extrem. D'aquí que el major esforç que ens demana Jesús no és el sacrifici ni la negació per la negació, sinó l'amor i la donació de nosaltres, el reconèixer en tot home, especialment en aquells que porten al seu cos les marques de la pobresa, la marginalitat i l'exclusió, a algú digne de ser estimat. I això, tot i que sembli un somni inassolible, és possible per qui es deixa abastar per Crist, pel seu amor.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

“En veure les multituds, se’n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes...” (Mt 9,36)

15 de juny de 2008

Mentre sembla que la vida transcorre amb normalitat, creix el nombre de famílies afectades per l'actual crisi econòmica. Molt es parla de nous projectes educatius, i no obstant això es percep el fracàs del nostre sistema d'ensenyament. Es parla de la joventut com un temps de grans possibilitats, però el futur dels joves es presenta poc clar en una societat en què tot s'hi val. I així, podríem assenyalar múltiples situacions que fan que molts visquin en la desorientació i l'abatiment.

Hi ha moltes maneres de desviar l'atenció del sofriment que ens envolta. Els mitjans de comunicació no sempre contenen el que succeeix sinó el que més crida l'atenció. Potser sempre ha estat així. Moltes persones i famílies passen per mals moments, i és ara quan sorgeixen les preguntes sobre el sentit de la vida i s'aprecia la proximitat i el suport dels altres; i és també quan obrim o tanquem la nostra relació amb Déu. En realitat, són les dificultats les que desperten el nostre desig d'una vida en plenitud.

Davant aquest abatiment i cansament generalitzat, els cristians sabem que no estem sols: “Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xacres de tota mena. En veure les multituds, se’n compadi...” (Mt.9,35-36). Aquest compadir-se equival a fer propi el dolor de cadascú. Una actitud que no es recolza en belles paraules sinó en una experiència de vida. A Jesús, res nostre li és estrany. Més encara, les seves ferides ens han curat (Cf.1Pe.2,22-25).

La fe cristiana és camí de vida. Jesús no ens explicà la seva Creu, la dugué i s’abandonà en el Pare. Ressuscitat ens la presenta com a camí de glòria. Una proposta que xoca amb el nostre desig de felicitat immediata. Diu un autor del nostre temps: “Jesús no ens va prometre la desgràcia, però la felicitat que ens anuncia no sempre coincideix amb els nostres fàcils camins. El camí que condueix a la Vida no sempre és una autopista de quatre carrils” (A. Manaranche). Dit això, davant del sofriment, és prou unir-nos al de Jesús? Això és necessari, però també ho és lluitar contra el sofriment. Tendim a fer dels nostres mals un motiu per queixar-nos de Déu i demanar-li comptes. Com han fet els sants –i tots estem cridats a ser-ho– es tracta d’abandonar-se en Déu i, des d’aquesta confiança, lluitar sabent que el mal no és una idea sinó algú que pateix. D’aquí el compromís inexcusable amb qui pateix. El camí de Jesús ens convoca a deixar-nos commoure i afrontar la realitat del sofriment que sempre ens acompanya, a no tancar-nos en les nostres possibilitats preguntant-nos “per què em passa això a mi?”. Units a Jesús lluitem contra el mal i ens oferim a Déu Pare que sosté la nostra vida.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

**“T’enalteixo, Pare... perquè has revelat als senzills tot
això que has amagat als savis i entesos” (Mt 11,25)**

22 de juny de 2008

El dijous d’aquesta setmana que avui iniciem, un grup important de pelegrins convocats per la Hospitalitat diocesana de la Mare de Déu de Lourdes, es posa en camí un any més. Aquest pelegrinatge té un motiu de particular importància: la celebració de l’any Jubilar que commemora el 150 aniversari de les aparicions de la Mare de Déu a Bernardette. De nou

els ancians i els joves; els malalts i els seus familiars; els hospitalaris i hospitalàries podran renovar, als peus de la Mare de Déu de Lourdes, l'alegria d'una trobada que pacífica i ens dóna noves energies per viure.

Quan recordem l'experiència de Bernardette reconeixem l'acció gratuïta de Déu, que sempre ens sorprèn i que no té en compte el càlcul humà. Una nena condicionada per dificultats socials, econòmiques i de salut. I tot i així, a ella, tan pobre i desvalguda, es mostra la Mare de Déu per recordar a tota l'Església que continua essent sempre la nostra Mare, que intercedeix per nosaltres i demana la nostra col·laboració perquè la seva intercessió abasti a tots els homes: “prega per nosaltres, pecadors, ara i en l'hora de la nostra mort. Amén”.

En aquest any Jubilar som cridats a deixar-nos il·luminar per aquest esdeveniment que no suposa una novetat en l'orde de la revelació cristiana, però sí una actualització de la presència maternal de la Mare de Déu en la vida dels cristians. Als peus de la Creu Jesús ens la lliurà com a Mare. I aquesta entrega continua viva i permanent avui en l'Església. El santuari de Lourdes és un signe permanent d'aquesta proximitat que desperta la confiança del poble cristià, que suscita la invocació de la intercessió de la Mare de Déu en tot moment. D'aquí la importància de pelegrinar a Lourdes, com una forma de recordar-nos aquest pelegrinatge interior que cadascú està cridat a fer a la recerca de la salut, de la pau, de l'alegria que des del principi de la història del cristianisme ofereix a tots la Mare de Déu, perquè és Ella la Mare del Salvador i la nostra Mare.

Aquest any Jubilar, els qui no puguin pelegrinar a Lourdes han de tenir present que els recordarem davant la Mare de Déu. Per a ells i per als qui tenim la joia de viure uns dies en aquell santuari, demanem el do més gran, el que el Senyor va concedir a Bernardette: la fe dels humils, dels senzills, dels que s'abandonen en mans d'Aquell que és Pare.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

“Senyor, tu ho saps tot; ja ho saps, que t'estimo” (Jn 21,17)

29 de juny de 2008

La celebració de la festa dels apòstols Pere i Pau concentra la nostra atenció en el Bisbe de Roma, el Papa, el Pastor universal de tota l'Església.

“Per un misteriós disegni de la Providència, Pere acaba a Roma el seu camí en el seguiment de Jesús i a Roma dóna aquesta prova màxima d’amor i de fidelitat. També a Roma Pau, l’apòstol dels pagans, dóna el testimoniatge suprem. L’Església de Roma esdevenia així l’Església de Pere i de Pau” (Ut Unum Sint, núm. 90).

En aquesta festa celebrem la universalitat de l’Església, i, al mateix temps, el seu caràcter concret i personal. L’Església es fonamenta en el testimoni dels apòstols, al cap dels qual està Pere. A través dels mitjans de comunicació sentim parlar sovint del Vaticà en referència al govern general de l’Església, però els cristians sabem que rere d’aquesta paraula està el testimoni del successor de Pere. I, amb ell, de tots aquells que han succeït als apòstols: els Bisbes. Si en parlar del Vaticà es subratllen els béns acumulats per l’Església a través dels segles, en parlar del successor de Pere, del Papa, recordem que el Senyor ha volgut triar un home dèbil i necessitat de renovació perquè sigui el Pastor de tota l’Església. És necessari subratllar aquesta dimensió de la debilitat humana de Pere i dels seus successors, perquè en ella es posa de manifest que la seva missió procedeix totalment de la gràcia.

Com oblidar aquellencontre de Jesús Ressuscitat amb Pere?: “-Simó, fill de Joan, m’estimes més que aquests?... Pastura les meves ovelles” (Jn.21,15-16). És important notar com la debilitat de Pere manifesta que l’Església es fonamenta sobre la potència infinita de la gràcia. Pere rep l’encàrrec de pasturar el ramat en una triple professió d’amor que recorda la seva triple traïció en la nit de la Passió. “Hereu de la missió de Pere, en l’Església fecundada per la sang del príncep dels apòstols, el Bisbe de Roma exerceix un ministeri que té l’origen en la multiforme misericòrdia de Déu, que converteix els cors i infon la força de la gràcia allí on el deixeble prova el gust amarg de la seva feblesa i de la seva misèria. L’autoritat pròpia d’aquest ministeri està tota al servei del disegni misericordiós de Déu” (Ut Unum Sint, núm. 92).

També Pau reconeix que el seu ministeri és un do de la gràcia, i que tot el seu quefer no es recolza sinó en el Senyor: “En tens prou amb la meva gràcia. En la teva feblesa actua el meu poder.” I pot exclamar: “quan sóc feble és quan sóc realment fort.”(2Co12,9-10). En realitat, el ministeri eclesial de Pere i de Pau no naixen de l’afirmació d’ells mateixos, dels seus poders i recursos, sinó de Déu.

† Javier Salinas,
*Bisbe Administrador Apostòlic
de la diòcesi de Lleida*

Col·lació de ministeris

Ministeri del lectorat

El dia disset d'abril de dos mil vuit, a la capella del Seminari Major Interdiocesà, a Barcelona, l'Excm. i Rvdm. Sr. Javier Salinas Viñals, Bisbe de Tortosa i Administrador Apostòlic de Lleida, va conferir el ministeri del lectorat al **Sr. Lucas Francisco Evung Edjang**, seminarista d'aquesta Diòcesi, natural d'Ayene-Maban (República de Guinea Ecuatorial) i al **Sr. Santiago Mataix Gabaldón**, seminarista d'aquesta Diòcesi, natural de Manises (València).

El dia quinze de juny de dos mil vuit, a la Santa Església Catedral, tots dos reberen el ministeri de l'acolitat.

Ordenació sagrada

Orde del presbiterat

El dia quinze de juny de dos mil vuit, a la Santa Església Catedral, l'Excm. i Rvdm. Sr. Javier Salinas Viñals, Bisbe de Tortosa i Administrador Apostòlic de Lleida, conferí el sagrat orde del presbiterat al **Rvd. Sr. Juan Carlos Mandje Bote**, diaca, natural d'Etembue-Mbini (República de Guinea Ecuatorial), i veí d'Alcarràs (Lleida).

Confirmacions

*Durant aquest trimestre,
el Vicari General i el Vicari Episcopal de Pastoral,
amb delegació del Sr. Bisbe,
han conferit el sagrament de la Confirmació
als joves que s'esmenten a continuació:*

			nois	noies
Abril	5	Seròs	7	14
Abril	13	Puiggròs.....	1	2
Abril	18	P. Sant Llorenç, mr. (Lleida) (Col·legi Arabell)	–	17
Abril	18	P. Sant Martí, bisbe de Tours (Lleida).....	6	6
Abril	20	P. Mare de Déu del Carme (Lleida).....	19	13
Abril	26	P. Sant Agustí, bisbe (Lleida) (Residència “La Forja”)	15	–
Maig	4	P. Mare de Déu de la Mercè (Lleida).....	7	18
Maig	10	Borges Blanques	14	18
Maig	11	Aitona.....	7	3
Maig	17	Albatàrrec	–	8
Maig	24	Juneda	9	12
Maig	30	P. Sant Llorenç, mr. (Lleida) (Col·legi Santa Anna)	5	5
Maig	30	P. Sant Llorenç, mr. (Lleida) (Col·legi Terraferma)	22	–
Juny	1	Artesa de Lleida	5	4
Juny	20	P. Sant Antoni Maria Claret (Lleida)	3	2
Juny	28	Alcoletge	9	6

Vicaria General

Consell Presbiteral

Sessió del dia 27 de maig de 2008

El dia vint-i-set de maig de dos mil vuit, a les 10.30 h., a la Casa d'Espiritualitat, es reuní el Consell Presbiteral. Excusa la seva assistència el P. Joan Pujol. Un cop resada l'hora intermèdia, s'aprova l'acta de la sessió anterior (11 de febrer) i el Secretari procedeix al preceptiu seguiment d'acords i temes.

S'acorda establir **un percentatge del 3% dels ingressos totals de les parròquies com a contribució al Fons Diocesà per a la conservació del patrimoni de la Diòcesi**, el qual començarà a vigir a 1 de gener de 2009, per Decret episcopal, per un trienni *ad experimentum*.

Com a primer tema s'aborda una **proposta del Voluntariat Vicencià de la parròquia de sant Andreu, apòstol, de Lleida, per tal de proveir a la campanya d'estiu de temporers** i immigrants, donat que la Unió Europea i les Administracions Públiques han retallat les ajudes d'altres anys. S'acorda que la Vicaria de Pastoral i l'Arxiprest de "Seu Vella" s'encarreguin de coordinar amb el Voluntariat Vicencià la forma de recaptar ajudes en espècie i pecuniàries.

El següent tema de l'ordre del dia és una **nova reflexió sobre les Unitats Pastorals, mirant d'arribar a algunes accions concretes**.

El Sr. Vicari de Pastoral exposa les línies pastorals actuals de la parròquia des de la perspectiva de l'eclesiologia de comunió del Vaticà II, tot donant una sèrie de principis orientadors: creació de comunitats amb caliu fratern, comunitats d'iniciació, comunitats en estat de missió, la corresponsabilitat, la necessitat d'un canvi de mentalitat per fer front als reptes evangelitzadors d'avui, etc. Segueix un torn de paraula i deliberació, i els consellers acorden dur a terme aquestes tres propostes operatives: 1) optar per la formació d'agents de pastoral, 2) responsabilitzar a alguns laics en tasques concretes i 3) un curs sobre "parròquia renovada" que s'ofereix des de la Vicaria de Pastoral. També es proposa un revisió i avaluació d'aquests anys d'Unitats Pastorals, així com una revisió de les estructures de la Pastoral Sectorial (Delegacions) per esbrinar si es corresponen a la realitat i demanda pastorals actualment existents.

Tot seguit el Sr. Bisbe presentà **el nou Catecisme de la Conferència Episcopal Espanyola "Jesús es el Señor"**, pensat per als nens i nenes que es preparen per a la primera comunió, el qual es pot dividir en dos o tres anys de catequesi. Es tracta d'un document magisterial que presenta la fe de l'Església i que, evidentment, es pot aplicar amb diverses metodologies

catequètiques. S'està preparant l'edició catalana, la qual estarà a disposició pels volts del nou curs pastoral.

Finalment hi hagué un torn d'informacions (del Sr. Bisbe, del Sr. Vicari General, del Vicari d'Economia, i de diverses Delegacions) i essent les 14 hores, Mons. Salinas va cloure la sessió. Els consellers dinaren a la Casa d'Espiritualitat.

Secretaria General

Nomenaments

Maig

Dia 26

Sra. Dra. Montserrat Esquerda Aresté i Rvd. Sr. Llic. Josep Alexandre Baró Ania, membres del Consell Tècnic de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida - IREL.

Rvd. Sr. Llic. Josep Alexandre Baró Ania, professor de Mitjans de comunicació de masses i pastoral, de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida - IREL.

Juny

Dia 6

Rvd. Sr. Carles Sanmartín Sisó, Rector de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, de les Borges Blanques i de la parròquia de sant Blai, bisbe, de la Floresta.

Rvd. Sr. Jaume Pons Bosch, Rector de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, d'Almenar.

Rvd. Sr. Joan Bisart Àlava, Rector de la parròquia de sant Pere, apòstol, d'Alfarràs, de la parròquia de sant Nicolau, bisbe, d'Andaní i de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, d'Ivars de Noguera.

Rvd. Sr. Màxim Buil Salinas, Adscrit a la parròquia de sant Pere, apòstol, d'Alfarràs, a la parròquia de sant Nicolau, bisbe, d'Andaní i a la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, d'Ivars de Noguera, amb la facultat general d'assistir els matrimonis en conformitat amb el cànon 1111 del Codi de Dret Canònic.

Rvd. Sr. Llic. Manel Mercadé Melé, Rector de la parròquia de la Nativitat de la Mare de Déu, de Montoliu i de la parròquia de sant Pere, apòstol, de Sudanell.

Rvd. Sr. Robert Louan Gogbeu, Rector de la parròquia de sant Joan baptista, de l'Albagés i de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, de Castellldans.

Dia 26

Rvd. Sr. Llic. Daniel Turmo Gargallo, Rector de la parròquia de Santa Maria de Butsènit, de Lleida (tot continuant com a Adscrit a les parròquies de sant Llorenç, màrtir, i sant Andreu, apòstol, de Lleida).

Comunicat de premsa

Bisbat de Lleida

Avui, dia 19 de maig, com havia estat ja anunciat, a la sala de reunions del Bisbat, hi ha hagut una sessió del Col·legi de Consultors de la Diòcesi de Lleida, presidida per Mons. Javier Salinas, Bisbe Administrador Apostòlic de la mateixa.

Entre altres temes que pertoquen tractar a aquest organisme, hi ha hagut un diàleg sobre la decisió de la Rota Romana de no admetre a tràmit el recurs que Lleida va presentar-li per tal d'esbrinar jurídicament la titularitat de les obres d'art en litigi amb el Bisbat de Barbastro-Monzón. Com es va dir en el seu moment, s'accepta la decisió, però no s'ha pogut valorar, perquè encara no ha arribat el document que exposarà els arguments jurídics de la decisió de la Rota.

Quan es disposi del document, es convocarà novament el Col·legi de Consultors, per fer-ne l'estudi i valoració.

Per altra banda, s'espera que el President del Consorci del Museu de Lleida, Diocesà i Comarcal convoqui una reunió de tots els membres, on s'estudiarà la situació actual. També el Bisbat de Lleida, com a membre del Consorci, farà la proposta que consideri més adequada i viable a la solució del litigi.

El Col·legi de Consultors fa una crida a la moderació, que temes com aquest requereixen, al temps que reconeix que, tot i essent important, hi ha molts altres aspectes de la pastoral de la Diòcesi que també demanen dedicació, temps i energies.

Lleida, 19 de maig de 2008

Nota de prensa

Nunciatura apostólica

Por indicación del señor Nuncio Apostólico, les hacemos llegar la siguiente Nota de Prensa emitida por la Nunciatura:

A las 17 horas del lunes 30 de junio de 2008, el Obispo – Administrador Apostólico de Lleida, Mons. D. **Javier Salinas Viñals**, y el Obispo de Barbastro-Monzón, Mons. D. **Alfonso Milián Sorribas**, reunidos en la sede de la Nunciatura Apostólica de Madrid, en presencia del Sr. Nuncio, Mons. D. **Manuel Monteiro de Castro**, han firmado un acuerdo para dar cumplimiento al Decreto de la Congregación para los Obispos, de fecha 8 de septiembre de 2005, sobre reintegración a sus propietarios de los bienes de las parroquias transferidas a la Diócesis de Barbastro-Monzón en virtud del Decreto “Illerdensis – Barbastrensis. De finium mutatione”, que permanecen depositados en el Obispado de Lleida.

El documento consta de un preámbulo y cuatro puntos, cuyo texto es el siguiente:

«En primer lugar, el Obispado de Barbastro-Monzón quiere expresar su gratitud al Obispado de Lleida por la cuidadosa conservación de esos bienes de las parroquias transferidas, durante el tiempo que éstas formaron parte de la referida Diócesis, y manifiesta su voluntad de cooperación y diálogo para encontrar «una fórmula que, respetando el ordenamiento canónico, permita establecer métodos de colaboración en todo lo relacionado con el patrimonio histórico-artístico, como signo de comunión, en bien de la Iglesia y de la labor pastoral en ambas Diócesis», acogiendo así gustosamente la invitación hecha por la Congregación para los Obispos en el razonamiento jurídico número ocho del Decreto arriba mencionado.

Asimismo, ambos Obispos reconocen que los referidos bienes histórico-artísticos forman parte de un legado religioso e histórico común, por lo que quieren que sean signo permanente de comunión entre ambas Iglesias diocesanas y testimonio de la historia de la evangelización llevada a cabo por nuestros predecesores en la fe en una tierra estrechamente unida por vínculos religiosos, históricos y sociales. Por ello desean establecer entre sí acuerdos de cooperación para la exposición, estudio y difusión del referido patrimonio, que sean conformes con el ordenamiento canónico y den cumplimiento a la voluntad manifestada por la Iglesia de «continuar poniendo al servicio de la sociedad su patrimonio histórico, artístico y documental» siguiendo las pautas expresadas en los vigentes Acuerdos entre la Santa Sede y el Estado Español (Acuerdo sobre Enseñanza y Asuntos Culturales, de 3 de enero de 1979, artículo XV).

Hechas las precedentes manifestaciones,

Acuerdan:

Primero: El Obispado de Lleida acata en sus propios términos el Decreto de la Congregación para los Obispos, de 8 de septiembre de 2005, confirmado por el Decreto Definitivo del Supremo Tribunal de la Signatura Apostólica antes mencionado, y manifiesta su propósito de entregar dentro de los treinta días siguientes a la firma del presente acuerdo los bienes histórico-artísticos que vienen señalados en el Decreto de la Congregación, pertenecientes a aquellas parroquias ahora integradas en la actual Diócesis de Barbastro-Monzón.

Segundo: Ambos Obispados reafirman el carácter de bienes eclesiásticos que afecta a las mencionadas piezas, por lo que su disposición y gestión corresponde exclusivamente a las autoridades de la Iglesia conforme a las disposiciones del Código de Derecho Canónico, según viene garantizado por los vigentes Acuerdos entre el Estado Español y la Santa Sede (Acuerdo sobre Asuntos Jurídicos, de fecha 3 de enero de 1979, artículo I). En consecuencia y en virtud de los decretos de la Santa Sede arriba señalados, ambos Obispados reconocen que la propiedad de los referidos bienes eclesiásticos corresponde a las parroquias transferidas a la Diócesis de Barbastro-Monzón.

El traslado de los mismos a la Diócesis de Barbastro-Monzón queda amparado por la Constitución Española, cuando establece que «ninguna autoridad podrá adoptar medidas que directa o indirectamente obstaculicen la libertad de circulación y establecimiento de las personas y la libre circulación de los bienes por todo el territorio español» (artículo 139. 2), sin perjuicio de que se establezcan acuerdos de colaboración con las correspondientes autoridades civiles «con el fin de preservar, dar a conocer y catalogar este patrimonio cultural en posesión de la Iglesia, de facilitar su contemplación y estudio, de lograr su mejor conservación e impedir cualquier clase de pérdidas en el marco del artículo 46 de la Constitución», tal como viene expresado en el ya mencionado artículo XV del Acuerdo sobre Enseñanza y Asuntos Culturales.

También afirman que corresponde a la Diócesis de Lleida comunicar a la Conselleria de Comunicació i Cultura del Govern de la Generalitat de Catalunya, el contenido del Decreto de la Congregación para los Obispos anteriormente referido, a efectos del traslado de los mencionados bienes eclesiásticos a la Diócesis de Barbastro-Monzón, tal como prevé la Ley de Patrimonio Cultural Catalán en su artículo 44. Al respecto la Diócesis de Lleida manifiesta que en su día entregó al Consorcio del Museu de Lleida: Diocesà i Comarcal, a título de

depósito de forma temporal y para su gestión, un conjunto de bienes eclesiásticos propios, entre los que se encuentran los afectados por el Decreto para la Congregación de Obispos.

En cualquier caso entendemos que ninguna de estas actuaciones administrativas puede afectar al derecho de propiedad y a la capacidad de disposición de sus legítimos propietarios.

Tercero: En cumplimiento de la Orden de la Congregación para los Obispos y del Decreto del Supremo Tribunal de la Signatura, es preciso informar a la Santa Sede del acto de la entrega, por lo que se levantará acta por persona autorizada por el Derecho, ante los técnicos que identifiquen las piezas y los testigos que den fe del acto de la entrega y de la recepción.

Cuarto: Ambas Diócesis manifiestan su voluntad de cooperar en el estudio, atención y exposición de estas obras, habida cuenta de que ellas son el testimonio de una etapa de la historia de ambas comunidades cristianas. Para lo cual deciden establecer un órgano de carácter consultivo que asesore en lo referente a:

- a. la realización de copia de todos y cada uno de los objetos que se considere oportuno por ambas partes;
- b. la realización de exposiciones temporales de sus respectivos patrimonios artísticos en ambos territorios diocesanos;
- c. la colaboración de las instituciones públicas para la protección y conservación de dicho patrimonio histórico-artístico, quedando siempre a salvo los derechos derivados de la propiedad eclesiástica de los referidos bienes;
- d. la difusión de los valores culturales de este patrimonio, mediante la edición de un catálogo común del mismo, la propuesta de itinerarios culturales relacionados con el referido patrimonio y otras que sean aconsejables;
- e. la realización de programas de conservación e investigación de dichas obras, favoreciendo la creación de becas de investigación y publicaciones, en la medida de las posibilidades de ambas Diócesis.

Damos gracias a Dios por el presente acuerdo y le pedimos que contribuya a incrementar la comunión eclesial y la cooperación evangelizadora entre nuestras dos Iglesias diocesanas, hermanadas por tantos vínculos de proximidad geográfica, unidad histórica y religiosa e interrelación pastoral y cultural, y lo ratificamos con nuestra firma en la sede de la Nunciatura Apostólica de Madrid, fecha ut supra».

Comunicat de premsa

Bisbat de Lleida

En el dia d'ahir 30 de juny, en la seu de la Nunciatura Apostòlica del Vaticà a Espanya a Madrid, el bisbe administrador apostòlic de Lleida Javier Salinas ha signat, amb el bisbe de la diòcesi de Barbastro-Monzón Alfonso Milián, i en presència del Nunci apostòlic Manuel Monteiro, un acord pel qual s'explicita la posició del Bisbat de Lleida en el litigi entre les dues Diòcesis pels béns procedents de parròquies de la Franja, i pel qual també s'estableix el procediment a seguir per l'execució del Decret de la Congregació de Bisbes, de 8 de setembre de 2005, que determina els béns històrics artístics que cal entregar a les parròquies actualment integrades en la Diòcesi de Barbastro-Monzón.

A tal efecte, volem assenyalar el següent:

1. El Bisbat de Lleida manifesta el seu compromís amb el Consorci del Museu de Lleida, Diocesà i Comarcal, i reitera la seva participació i col·laboració amb el mateix.
2. El Bisbat de Lleida, tenint en compte el Decret de la Congregació de Bisbes i les següents resolucions de les diverses instàncies de l'Església, declara que entre les obres aportades pel Bisbat al Museu n'hi ha vuitanta-vuit que té obligació d'entregar a les parròquies de la Diòcesi de Barbastro-Monzón, de les quals provenen.
3. Tanmateix, el Bisbat de Lleida, conscient del compromís que al llarg de tants anys ha tingut amb aquest patrimoni, especialment en el seu Museu Diocesà, farà tot el possible per trobar fórmules de cooperació amb el Bisbat de Barbastro-Monzón i amb les Institucions civils que correspongui; fórmules que, respectant l'ordenament canònic, li permetin al Bisbat de Lleida exposar aquests béns que tenen el seu origen en les comunitats que durant segles li van pertànyer i que actualment són part de la Diòcesi de Barbastro-Monzón.

Amb aquest acord volem manifestar, sobretot, la nostra plena comunió amb l'Església germana de Barbastro-Monzón, després d'uns anys, en què, de manera legítima i dins les normes i ordenament jurídic de l'Església, hem tractat d'esbrinar la propietat d'aquestes obres d'art. En aquest moment el Bisbat de Lleida demana a les altres Institucions que conformen el Consorci, el suport per trobar conjuntament fórmules que, d'acord amb la normativa canònica sobre béns eclesiàstics, permetin noves vies de col·laboració.

Necrològiques

Ha mort Mossèn Màrius Rodrigo Molí

Crec en la vida eterna

Tot resant un Parenostre, he rebut la notícia de la mort de Mn. Màrius Rodrigo Molí. Parenostre, que m'ha reconfortat en el dolor per la mort de l'amic i company capellà, al temps que li agraïa la donació que havia fet de la seva vida al servei de la causa de l'home en l'Església i per l'Evangelí. I el presentava davant el Pare Déu, en comunió d'Església de cel i terra.

Mn. Màrius ha mort a Lleida, a la matinada del 22 de maig de 2008, confortat amb els sants sagraments i la benedicció apostòlica.

Mn. Màrius, lleidatà de soca i arrel, va néixer a Lleida l'1 d'agost de 1930; tenia per tant 77 anys en el moment de la mort, i 54 de capellà, havent estat ordenat sacerdot, a Roma, el 19 de març de 1954. A la Gregoriana de Roma cursà la teologia, obtenint el grau de llicenciat.

Ecònom de Santa Maria Magdalena de Lleida, delegat episcopal de Cursets de Cristiandat, consiliari del consell diocesà d'Homes d'Acció Catòlica, consiliari del centre de l'Associació Catòlica Nacional de Propagandistes, inspector diocesà d'ensenyança mitja, delegat episcopal de Càritas diocesana, vocal de la comissió diocesana d'assumptes ecumènics, secretari de la secció de litúrgia de la comissió diocesana, vicari episcopal de pastoral, vicari general del bisbat, capellà del col·legi de l'Ensenyança, director adjunt i més tard director de la confraria de la Mare de Déu de Montserrat, canonge lectoral de la Catedral de Lleida, rector del Seminari diocesà, membre del col·legi de consultors, Degà del Capítol Catedral. I, per sobre de tot, era... "Mn. Mario".

Però el que importa és que, darrere tots aquest càrrecs, hi havia un home que els donava vida, perquè, ferm en la fe, servia com a capellà l'Església de Déu. Home de confiança del Bisbe Ramon Malla, fou l'inspirador del despertar de la diòcesi a l'ensenyament del Concili Vaticà II i conseqüent posta en pràctica. Ell, amb un grup de capellans i laics entusiastes del Vaticà II, afavoriren la renovació promoguda per aquest Concili. La setmana de pastoral resta encara ferma en la memòria dels més grans. És el moment del pas de la concepció més aviat jeràrquica de l'Església a la concepció de l'Església Poble de Déu; emergeixen els conceptes de comunió i missió, de corresponsabilitat. És el moment de la reforma litúrgica. Membre del Concili Provincial Tarraconense, va destacar per les seves intervencions sobre els seminaris. Van ser temps molt delicats, que Mn. Màrius, vicari de pastoral i vicari general, va saber conduir per bons camins, no mancats de dificultats. Tasca que encara avui s'està completant.

La seva personalitat, que podem dir gegantina, ha crescut i molt els darrers temps, reclòs a casa seva i després a la Casa Sacerdotal. Immobilitzat al llit, cec i amb altres discapacitats, es va fer més notòria per la conformitat i decisió amb què va acceptar la malaltia.

Amb la mort de Mn. Màrius es tanca un capítol important de la Història del Bisbat de Lleida, que donarà feina als estudiosos del fet pastoral.

Mn. Màrius, el Senyor et premii la fidelitat amb què l'has servit aquí a la terra. Amb la Moreneta puja cap al Cel. Gràcies, i en i amb l'Església dic: Crec en la vida eterna.

I un gràcies especial a les religioses del Pilar, de la casa Sacerdotal de Lleida, per com l'han acompanyat tot el temps que ha estat allí malalt i l'atenció amb què n'han tingut cura.

Mn. Màrius, s'ha acomplert la teva voluntat: Déu ha acollit la teva pregària demanant la mort, que, més que un demanar, era un oferiment a Déu per anar al cel.

Mn. Jaume Montaña

Funeral per Mn. Màrius Rodrigo a la Catedral de Lleida

El matí del 23 de maig, la Catedral Nova de Lleida va acollir la missa d'exèquies de Mn. Marius Rodrigo Molí. Nombrosos fidels van assistir al darrer comiat a Mn. Mario, com era conegut a Lleida, omplint gairebé la pràctica totalitat dels bancs de la Catedral. En els primers seients se situaren els seus germans i demés familiars. La ciutat de Lleida hi fou representada oficialment pel seu alcalde Àngel Ros, acompanyat pel qui fou també alcalde i exconseller Antoni Siurana.

La Missa de funeral fou presidida pel bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas, el capítol catedral i un bon nombre de preveres i religiosos diocesans i altres de les diòcesis germanes de Solsona, Tortosa o Barbastro-Monzón. Amb el bisbe Salinas concelebrà el bisbe emèrit Ramon Malla, que en el seu llarg pontificat tingué a Mn. Mario com vicari episcopal de Pastoral, vicari general i degà del Capítol Catedral; a més a més de rector del Seminari, en la seva darrera etapa. El mateix bisbe emèrit feu l'homilia, amb paraules de record per "Mn. Mario" i d'acció de gràcies a Déu per haver tingut prop d'ell a un prevere de grans qualitats humanes i espirituals. Mons. Malla al fer-ne memòria emocionada, digué d'ell que havia estat: "... un home de diàleg, que sabia escoltar a tothom i un sacerdot que va viure tota la seva vida unit a Jesucrist, procurant ser-ne una imatge viva de Crist

enmig de la nostra societat. Que el seu exemple ens sigui un estímul”, digué Mons. Malla.

Finalitzada la celebració i abans del darrer comiat a les seves despulles que feu el bisbe Javier Salinas, el secretari general del bisbat Mn. Daniel Turmo donà lectura a una carta del bisbe emèrit Francesc Xavier Ciuraneta, que des de la Palma d'Ebre va voler unir-se espiritualment a la celebració de comiat a Mn. Mario. Tanmateix i com es costum en les exèquies pels preveres, es donà lectura a l'evocació biogràfica de Mn. Mario.

El bisbe Javier Salinas, abans de la benedicció final, va voler palesar el seu sentiment amb paraules d'agraïment tant als sacerdots concelebrants com als fidels, per haver volgut manifestar amb la pregària el seu condol per la mort de Mn. Mario i alhora d'esperança, donat gràcies per “una vida lliurada al servei de l'Església” digué el bisbe Salinas. Tanmateix convidà a tots a “no perdre la memòria d'aquest estimat sacerdot lleidatà”.

Les despulles van ser acompanyades fins la porta de la Catedral pel degà del capítol Mn. Josep A. Ginestà i pel capitular Mn. Jesús Tarragona. Abans d'acomiarar-les, tots dos varen retirar de damunt del fèretre l'estola i la casulla, així com ells Sants Evangelis, que ells mateixos li havien col·locat a l'iniciar la Missa exequial, com a símbol del ministeri sacerdotal de Mn. Mario aquí a la terra.

Memòria del curs 2006- 2007

Índex

I. Història

II. Estructures

II.1 Personal

II.1.1 Consell Tècnic de l'IREL

II.1.2 Equip Directiu de l'IREL

II.1.3 Consell de l'Institut Superior de Ciències Religioses

II.1.4 Consell Permanent

II.1.5 Professorat

II.1.6 Alumnat

II.1.6.1 Institut Superior

II.1.6.2 Altres activitats docents

II.2 Instal·lacions

III. Activitats

III.1 Diplomatura en Ciències Religioses

III.2 Llicenciatura en Ciències Religioses

III.3 Tesines

III.4 Departament de Pastoral Aplicada - DPA

III.5 Activitats docents de l'IREL en col·laboració amb altres institucions acadèmiques i culturals

III.6 Seminaris de recerca

III.7 Altres activitats i esdeveniments

IV. Total participants

V. Serveis

VI. Valoració

VII. Annexos: gràfiques de l'alumnat i guia de l'IREL.

I. Història

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida-IREL fou erigit per la Congregació per a l'Educació Catòlica de la Santa Seu el 22 de maig de 1996 i està patrocinat per la Facultat de Teologia de Catalunya.

L'Institut es va crear a partir de l'Escola Diocesana de Teologia de Lleida que existia des de l'any 1975, que fou transformada l'any 1992 en la Fundació Autònoma Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida-IREL, dedicada a promoure i fomentar el diàleg fe-cultura, especialment el diàleg institucional amb la Universitat de Lleida - UdL, i a la formació permanent dels agents de la pastoral. Per aquesta raó l'Institut Superior s'anomena, també, IREL.

L'IREL, a banda del conveni amb la Facultat de Teologia de Catalunya, té convenis signats amb la Universitat de Lleida - UdL, amb la Fundació Pública de la Diputació de Lleida Institut d'Estudis Ilerdencs - IEI, amb la Fundació Joan Maragall-Cristianisme i Cultura, i la Fundació Lluís Espinal-Cristianisme i Justícia de Barcelona, amb Càritas de Lleida, amb la fundació Verge Blanca-Escola de l'Esplai de Lleida i amb la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, amb la Diòcesi de Solsona i amb l'Institut de Ciències de l'Educació - ICE de la UdL.

II. Estructures

D'acord amb els estatuts de la Fundació Autònoma de la diòcesi de Lleida Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida-IREL, el Consell Tècnic integrat per 12 membres exerceix les funcions de Patronat i dona suport a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida.

L'Institut Superior de Ciències Religioses ha anat consolidant les seves estructures orgàniques de govern: el Consell d'Institut i el Consell permanent de l'Institut. Funciona també un Consell Assessor de l'IREL integrat per representants de diverses delegacions diocesanes i per representants de la Universitat de Lleida.

L'any acadèmic 2006-2007 s'han impartit els cursos primer i tercer de la diplomatura en Ciències Religioses i el curs "A" del cicle triennal de la Llicenciatura. La gestió ordinària ha estat realitzada pel Consell Tècnic, el Consell d'Institut i l'Equip Directiu de l'IREL. Ha funcionat, també, el Consell de la delegació dels estudiants. Aquest curs s'ha graduat la vuitena promoció de diplomats i diplomades en Ciències Religioses i la quarta de llicenciats i llicenciades.

II.1 Personal

President: **Mons. Dr. Francesc Xavier Ciuraneta**,
Bisbe de Lleida

II.1.1 Consell tècnic de l'IREL

Llic. Carme Agustí, pedagoga

Llic. Salvador Escudé, filòleg

Llic. Josep Mª Forné, filòsof

Dr. Manuel Lladonosa, historiador

Dr. Josep Martí, filòsof

Dr. Gaspar Mora, delegat del degà-president de la Facultat
de Teologia de Catalunya, teòleg moralista

Dr. Josep Pifarré, psiquiatre

Dr. Ramon Prat, teòleg

Llic. Ramon Reig, arquitecte

Dra. Àngels Santa, filòloga

Llic. Carles Sió, filòsof

Dra. Marta Trepas, psicòloga

II.1.2 Equip directiu de l'IREL

Director: Dr. Ramon Prat

Vicedirector: Llic. Salvador Escudé

Coordinador general: Llic. Carles Sió

Cap d'estudis: Dr. Josep Galceran

Secretària tècnica: Llic. Josefa Camps

Secretària de direcció: Sres. M. Teresa Orpella i M. José Calvo

Administració general: Sr. Santiago Lapeña

Suport docent: Llic. Carme Agustí i Dr. Laureano Sánchez

Cap de publicacions: Sr. Amadeu Bonet

Relacions públiques: Sr. Enric Prior

II.1.3 Consell d'Institut

Director: Dr. Ramon Prat

Vicedirector: Llic. Salvador Escudé

Coordinador general: Llic. Carles Sió

Cap d'Estudis: Dr. Josep Galceran

Delegat de la Facultat de Teologia de Catalunya:
Dr. Gaspar Mora

Consellers:

Llic. Antoni Agelet

Llic. Carme Agustí

Dr. Rafael Allepuz

Llic. Xavier Batiste
 Dr. Agustí Borrell
 Llic. Àngel Briñas
 Llic. Josep M. Forné
 Dr. Manuel Lladonosa
 Dr. Josep Martí
 Dr. Ferran Manresa
 Dr. Joan Jesús Moral
 Dr. Josep Pifarré
 Llic. Jaume Pedrós
 Sr. Froilan Farrús
 Sra. Anna M. Agustí
 Sr. Víctor Daura

Secretària:

Llic. Josefa Camps

II.1.4 Consell Permanent

Delegat de la Facultat de Teologia: Dr. Gaspar Mora

Director: Dr. Ramon Prat

Vicedirector: Llic. Salvador Escudé

Coordinador general: Llic. Carles Sió

Cap d'Estudis: Dr. Josep Galceran

Consellers:

Dr. Josep Martí
 Llic. Josep M. Forné
 Dr. Rafel Allepuz

Delegada dels alumnes:

Sra. Anna M. Agustí

Secretària:

Llic. Josefa Camps

II.1.5 Professorat

El llistat alfabètic dels professors de l'Institut Superior indicant les matèries que imparteixen i les seves titulacions acadèmiques (o en el seu cas dels responsables de matèries) és:

- Llic. Antoni Agelet	Sagraments I
Dret Canònic
Litúrgia i pastoral
- Llic. Lluís Agustí	Missatge Cristià / ERE Didàctica
- Dr. Rafael Allepuz	Anàlisi política i econòmica
de la realitat mundial

- Eng. Mª Ángeles Altarriba Cultura i educació
Doctrina Social de l'Església
- Llic. Xavier Batiste Sagraments II
Litúrgia i pastoral
- Sr. Amadeu Bonet Apostolat de laics i pastoral de joventut
- Dr. Agustí Borrell Evangelis Sinòptics i Fets dels Apòstols
Escrits Joànics
Cartes Apostòliques.
- Llic. Àngel Briñas Teologia Espiritual
Clàssics Cristians.
- Dr. Joan Busqueta Història de l'Església Medieval
Història de l'Església a Catalunya
Història de l'Església Antiga,
Medieval i Moderna
- Llic. Alfons Busto Estructures pastorals i evangelització
- Dr. Francisco Cabrero Increença i evangelització
Eclesiologia
- Llic. Joan Casas Teologia de la Missió
- Dr. Rafael de Sivatte Llibres Històrics
Profetes
- Llic. Salvador Escudé Literatura i Cristianisme
- Dr. Joan Esquerda Teologia sistemàtica
- Dra. Moteserrat Esquerda Acompanyament personal
i dinàmica de grups
- Llic. Josep M. Forné Metafísica i Filosofia de la Ciència
Història de la Filosofia II
- Dr. Josep Galceran Ciència i fe
- Dr. Manuel Lladonosa Història de l'Església Moderna
i Contemporània
Fe i cultura
- Dr. Ferran Manresa Misteri de Déu
Cristologia
- Dr. Josep Martí Filosofia de la religió
Antropologia filosòfica.
- Llic. Miquel Martínez Catequètica
- Llic. Manuel Mercadé Moral social
Ensenyament social de l'Església

- Llic. Joaquim Mesalles	Estètica i transcendència
- Dr. Fidel Molina	Sociologia de la religió
- Dr. Jaume Montaña	Mitjans de comunicació social
- Dr. Gaspar Mora	Moral fonamental
- Dr. Juan Jesús Moral	Fenomenologia religiosa
	Diàleg interreligiós
- Llic. Xavier Navarro	Revelació de Déu i fe
	Misteri de Déu
- Dra. Begoña Palau	Evangelis Sinòptics i Fets dels apòstols
- Llic. Jordi Pardell	Moral de la persona
	Matrimoni i família
- Llic. Jaume Pedrós	Introducció al Nou Testament
	Llibres Sapiencials
	Salms
	Ecumenisme
	Bíblia i catequesi
- Dr. Josep Pifarré	Dinàmica de grups
	i acompanyament educatiu
- Dr. Jaume Pons	Mariologia
- Dr. Ramon Prat	Introducció a la Teologia
	i mètode teològic
	Síntesi teològica
	Teologia pastoral.
- Llic. Josep M. Rocafiguera	Antropologia teològica
- Llic. Lluís Sallán	Pedagogia de la religió
	Educació de la consciència moral
- Dr. Laureano Sánchez	Mètode de treball i de recerca
- Llic. Jaume Sidera	Introducció i entorn
	a l'Antic Testament
- Llic. Carles Sió	Història de la Filosofia I
	Ètica filosòfica
- Dr. Gerard Soler	Litúrgia
- Dra. Marta Trepas	Psicologia i religió.
- Llic. Joaquim Recasens	Ministeris ordenats i laïcals
	Ecologia i cristianisme
- Llic. Marc Vilarasau	Escatologia

En total són 44 professors en actiu, dels qual 22 són doctors.

II.1.6 Alumnat

II.1.6.1 Institut Superior

El nombre d'estudiants matriculats durant el curs 2006/2007 en l'Institut Superior ha estat de 143 alumnes, els quals han realitzat un curs sencer, mig curs, o bé algunes assignatures. D'aquest total, que inclou 16 estudiants de la UdL, 81 alumnes s'han matriculat com alumnes ordinaris i 46 com extraordinaris. Els gràfics annexos a aquest informe descriuen les característiques particulars de l'alumnat.

El nombre d'estudiants de la Universitat de Lleida que han cursat crèdits de lliure configuració a l'IREL ha estat 16 (3 de Lletres, 7 de Dret i economia, i 6 de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària).

II.1.6.2 Altres activitats docents

El nombre total de persones que han participat en alguna de les diverses activitats docents organitzades en col·laboració amb altres institucions acadèmiques (Universitat de Lleida, Institut d'Estudis Ilerdencs, Fundació Joan Maragall) és 538.

El nombre total de participants en cursos de pastoral organitzats en col·laboració amb algunes delegacions diocesanes de la diòcesi de Lleida (família, pastoral de la salut, pastoral social i pastoral obrera) és 168.

II.2 Instal·lacions

Les instal·lacions que disposa l'Institut estan ubicades en una de les tres ales de l'edifici del Seminari Diocesà de Lleida (C/ Canonge Brugulat 22), segons l'acord signat entre el Seminari Diocesà de Lleida i l'Institut Superior.

Més en concret l'Institut disposa de:

- capella
- biblioteca
- tres aules grans amb capacitat entre 60-75 alumnes amb televisió i vídeo
- una aula mitjana amb capacitat per a 40 alumnes
- dues aules petites amb capacitat per a 20 alumnes
- dues sales per a seminaris
- despatx de direcció
- despatx de cap d'estudis
- sala de professors
- sala de juntes
- despatx de suport docent

- despatx de secretaria tècnica
- despatx de secretaria de direcció
- sala de pastoral universitària
- dues sales d'estar
- sala de materials: vídeo, transparències, ordinador portàtil, canó de projecció, audioteca, etc.
- circuit tancat de televisió.

La Biblioteca del Seminari disposa d'un dipòsit de 70.000 volums i d'un servei d'hemeroteca amb gairebé un centenar de revistes.

III. Activitats

III.1 Diplomatura en Ciències Religioses

L'Institut ha realitzat, d'octubre a juny, el currículum d'assignatures de primer i de tercer curs corresponents al pla d'estudis de la Diplomatura en Ciències Religioses, segons consta en la Guia de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida-IREL del curs 2006/2007. S'han realitzat totes les assignatures que consten en el pla d'estudis per aquests cursos.

Per altra banda, aquest any set alumnes acaben la Diplomatura en Ciències Religioses.

III.2 Llicenciatura en Ciències Religioses

L'Institut ha realitzat, també, el tercer any (A) de la Llicenciatura en Ciències Religioses, segons consta en la Guia del curs. S'han realitzat totes les assignatures esmentades en la Guia.

Aquest any quatre alumnes acaben la Llicenciatura en Ciències Religioses.

Els estudis de la diplomatura i la llicenciatura són l'activitat principal de l'Institut. Donat que està descrita en la Guia de l'Institut 2006/2007 en tots els seus detalls (assignatures, professorat, horaris, etc.), adjuntem a la memòria una còpia de la mateixa Guia del curs 2006/2007, a fi que consti en aquest informe.

III.3 Tesines

Durant aquest curs acadèmic 2006/2007, cinc alumnes han presentat la seva tesina:

- La Sra. Josefa Camps Viola amb el títol Humanisme i transcendència: Maduració integral de la persona humana en el pensament de la pedagoga Carme Agustí. President: Dr. Josep Galceran; Director de la tesina: Dr. Ramon Prat; Lector: Llic. Lluís Sallán.

- El Sr. Francesc Balcells Teixidó amb el títol L'escoltisme promou i enriqueix la dimensió espiritual. President: Dr. Ramon Prat; Director de la tesina: Llic. Alfons Busto; Lector: Llic. Xavier Batiste.
- La Sra. Sílvia Escolà Escribà amb el títol L'esplai promou i enriqueix la dimensió espiritual. President: Dr. Ramon Prat; Director de la tesina: Llic. Alfons Busto; Lector: Llic. Xavier Batiste.
- La Sra. Maria del Mar Pérez Díaz amb el títol La resurrecció, concepte germinal de cristianisme. President: Dr. Ramon Prat; Director de la tesina: Dr. Agustí Borrell Viader; Lector: Llic. Jaume Sidera.
- La Sra. Mª Assumpció Solà Pijuan amb el títol Solters i solteria. Contemplació creient d'una vocació insòlita. President: Dr. Ramon Prat; Director de la tesina: Dr. Laureano Sánchez Castillo; Lector: Llic. Estanislao de Balanzó.

III.4 Departament de Pastoral Aplicada (DPA)

El Departament de Pastoral Aplicada (DPA) és un departament de l'Institut creat mitjançant un decret del bisbe de la Diòcesi, Dr. Francesc Xavier Ciuraneta i Aymí, amb data 28 de novembre de 2001, després d'haver-ho consultat i d'haver estat aprovat per unanimitat pel Consell de Pastoral diocesà. La creació i la gestió del DPA va estar encomanada pel Sr. Bisbe a l'IREL. Aquest any acadèmic s'ha iniciat un curs de Formació d'Agents de Pastoral amb un total de 16 alumnes de curs complet.

Aquest departament, a banda de la preparació teològica dels alumnes que participen en el curs, ajuda al discerniment personal i proposa un "pràcticum" de pastoral per a ésser realitzat en les parròquies i els arxiprestats de la diòcesi. En acabar el procés de preparació, els alumnes han d'elaborar una memòria de l'experiència pràctica realitzada i relacionar-la amb la teologia i la pastoral.

També s'ha dut a terme el curs de Pastoral de la Immigració en col·laboració amb la Parròquia del Carme.

A més dels cursos ordinaris de la diplomatura i de la llicenciatura, l'Institut ha realitzat altres activitats acadèmiques, segons consta en la Guia de l'IREL del curs 2006/2007 i que tot seguit s'avaluen.

III.5 Activitats docents de l'IREL en col·laboració amb altres institucions acadèmiques i culturals

1. Cicle de conferències sobre el tema "El mal":

Lliçó inaugural "El misteri de Déu" a càrrec del Dr. Josep Maria Rovira i Belloso, "La guerra" pel Dr. Arcadi Oliveres, "La fam" amb el pare Joan

Sunyol, “L’abús de poder” a càrrec de la Dra. Montserrat Esquerda; “Racisme i altres ismes” pel Dr. Mario Saban, “Perspectiva filosòfica sobre el mal” pel Dr. Josep Maria Esquirol i “Perspectiva teològica sobre el mal” a càrrec del Dr. Joan Viñas. Curs coordinat per Josep Maria Forné. El cicle ha estat organitzat en col·laboració de l’IREL amb la Universitat de Lleida-UdL, la Fundació Pública de la Diputació de Lleida Institut d’Estudis Ilerdencs-IEI, la Fundació Joan Maragall i el Grup Francesc Eiximenis. Les conferències han tingut lloc un dijous de cada mes del 19 d’octubre de 2006 fins al 12 d’abril de 2007. Reconeixement de 3 crèdits. A la primera conferència, que és la lliçó inaugural, van participar-hi 300 persones i a la resta de les conferències una mitjana de 100 persones.

2. Seminari sobre “L’actualitat del pensament d’Eric Fromm”, dirigit pel Dr. Ramon Rosal, director de l’Institut Eric Fromm de Psicologia Humanista. És un seminari organitzat per l’IREL en col·laboració amb la UdL, l’IEI i la Fundació Joan Maragall i l’IREL. Han tingut lloc els dies 30 i 31 de març de 2007. Reconeixement d’1 crèdit. Hi varen participar 60 persones.

3. Curs sobre el tema “Educar en la justícia i la solidaritat”, impartit pels professors Salvador Escudé, Josep M. Pujol, Joan Pujol i Carles Sió. Organitzat per l’IREL en col·laboració amb l’Institut de Ciències de l’Educació-ICE de la UdL. Ha tingut lloc els divendres del 2 de febrer al 23 de març. Aquest curs ha format part del pla ordinari de formació permanent per als mestres i professors del departament d’Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, amb la valoració de 3 crèdits. Va comptar amb 25 participants.

4. Curs “La mirada del cinema”:

Sessió introductòria a càrrec Josep M. Mauri, Blade Runner (Rydley Scott) per Mari Pau Cornadó, Gatacca (Andrew Niccol) per Montse Esquerda, Mi vida sin mí (Isabel Coixet) a càrrec de Anna M. Agustí, La lengua de las mariposas (José Luis Cuerda) per Salvador Escudé i Hotel Rwanda (Terry Jones) a càrrec de Manuel Ibáñez. Organitzat en col·laboració per l’ICE de la UdL i l’IREL. Ha tingut lloc els dijous del 26 d’octubre al 14 de desembre de 2006. Reconeixement de 3 crèdits. Van participar 30 persones.

5. Curs “Consumir per la justícia i la pau”:

“Un món desigual: món ric i món pobre” a càrrec de Rafael Allepuz, “La societat del consum” amb Tica Font, “Per una ètica del consum” per Eduard Ibáñez, “El desenvolupament sostenible: actituds de sostenibilitat ambiental” a càrrec de Pere Enciso, “El comerç de segona mà” amb Manolo Díaz, “La banca ètica” per Jordi Ibáñez, “El comerç just” per Intermon Oxfam i “Consumim per la justícia i la pau: Lectura teològica” a càrrec de

Rafael Allepuz. Curs coordinat per Rafael Allepuz i Manolo Díaz i organitzat en col·laboració per Justícia i Pau i IREL. Ha tingut lloc els divendres del 10 de novembre del 2006 al 26 de gener de 2007. Reconeixement de 3 crèdits. Ha comptat amb la participació de 8 persones.

6. Curs “Creixement integral humà” impartit pel professor Ramon Prat a la Universitat de Lleida del 26 de febrer a l'1 de març. Aquest curs ha format part del programa de la mateixa UdL “Aula universitària de la gent gran”. Han participat 390 alumnes.

7. Curs “Dret i presó”. Organitzat en col·laboració per la Universitat de Lleida-UdL (Àrea de Dret Penal, Departament de Dret Públic) i l'IREL. Coordinadores: Dra. Núria Torres i Dra. Teresa Peralta. El professorat va ser: Josep M. Tamarit, Núria Torres, Daniel Ibars i Francesc Sapena. Reconeixement de 2 crèdits per als estudiants de l'IREL. Van participar-hi 23 alumnes.

8. Curs de “Vida Creixent”:

Lliçó inaugural IREL-UdL “El misteri de Déu” a càrrec del Dr. Josep Maria Rovira i Belloso, “Sociologia de la tercer edat” per Carles Sió, “Perspectives de vida àmplia i qualitat, per Antoni Sainz, “Psicologia de la tercera edat” amb Montse Esquerda, “Reflexió bibliocoteològica” amb el pare Jaume Sidera, “Recès-espiritualitat en la tercera edat” amb Mn. Joan Jové, “Vida Creixent. Un moviment especialitzat de la gent gran” per Ramon Roig i la Cloenda del curs conjuntament amb l'IREL. Coordinat per Ramon Roig i Mn. Joan Jové. Organitzat en col·laboració per Vida Creixent i IREL. Ha tingut lloc del 19 d'octubre de 2006 al 31 de maig de 2007. Reconeixement d'1 crèdit per a estudiants de l'IREL. Van participar-hi 25 alumnes.

9. Curs “Cultura i educació i Doctrina Social de l'Església”:

“Concepte i valoració de la cultura” amb Josep M. Forné, “Fe i cultura es necessiten” a càrrec de Benet Arbués, “Cultura, ensenyament i educació” per Lluís Sallan, “Destinatari i responsables d'una educació integral” per Francesc Pané, “Presència històrica de l'Església a les escoles” per Dolors Queralt, “Quina és la missió de l'Església en l'educació?” a càrrec d'Ignasi Salat, “Els mitjans de comunicació social i la cultura” per Josep Baró i “Tasques i responsabilitats dels MCS, dels poders públics i dels usuaris. Taula rodona” amb Jordi Curcó, Rosa Pla i Ramon Baró. Organitzat en col·laboració per les delegacions diocesanes de Pastoral Obrera i Ensenyament. Coordinadors: Plàcid Burgués i Mª Ángeles Altarriba. Ha tingut lloc els dilluns del 16 d'octubre a l'11 de desembre de 2006. Reconeixement de 2 crèdits. Ha comptat amb 10 participants.

8. Seminari-conferències sobre Guillem Rovirosa. A càrrec del Dr. Carlos Díaz, professor de filosofia i fundador de l'Institut Emmanuel

Mounier. Es va dur a terme el 26 i 27 d'octubre de 2006. Reconeixement d'1 crèdit per als estudiants de l'IREL. Va comptar amb la participació de 30 alumnes.

9. VII Curs de Pastoral vers la família: “Davant les situacions de dificultat i sofriment de la família”. Coordinadors: Teresa Corbella i Emilio Reimat. Organitzat en col·laboració per la Delegació Diocesana de la Família i l'IREL. Va tenir lloc els dilluns del 19 de febrer al 26 de març de 2007. La distribució del curs ha estat la següent: “La durabilitat i el compromís de l'amor com a acte voluntari i la realitat del trencament d'alguns matrimonis” (a cura de Mn. Antoni Agelet), “Davant la malaltia i la convivència amb les persones grans” (a cura d'Anna M. Agustí), “Trobar el sentit de la viduïtat” (Ponent: Mn. Antoni Pardell) i “Quan la llibertat dels fills els porta per on no s'esperaven els pares” (a cura de G. Lluís Agustí), “La incidència de la droga en la família” (per Francesc Abella) i “Humanitzar des de l'esperança i la pau: el valor de l'acollida emocional i afectiva” (a cura del P. Josep M. Rocafiguera). Reconeixement de 2 crèdits. Van participar 25 alumnes.

10. V Curs de bioètica per a professionals de la salut: “Respectar, tenir cura, humanitzar. La humanització en el món de la salut.”. XV Jornades Nacionals de Prosac. Organitzat en col·laboració amb l'Associació de Professionals Sanitaris Cristians. Es va dur a terme els dies 23, 24 i 25 de març de 2007. Reconeixement de 2 crèdits. Ha comptat amb la participació de 143 alumnes.

III.6 Seminari de recerca

1. Seminari d'Ensenyament social de l'Església “Jaume Rubió”, en col·laboració amb Càritas i la Delegació de Pastoral Obrera. Coordinador del seminari fins a la seva mort, ho va ser el professor Jaume Rubió. Actualment ho són l'Eng. M. Àngels Altarriba i el Sr. Plàcid Burgués. Aquest seminari permanent està integrat per 5 membres i es reuneix els dissabtes cada dues setmanes.

2. Seminari de “Professors universitaris cristians”, en col·laboració amb el Servei d'Assistència i Formació Religiosa-SAFOR de la Universitat de Lleida i amb la Delegació de Pastoral Universitària. Delegada de Pastoral Universitària: Dra. Teresa Peralta. Coordinadors del seminari: Dr. Manuel Lladonosa, Dr. Manuel Ibáñez i Dr. César Cierco. El tema del seminari ha estat “Lectura creient de la vida universitària i pistes d'actuació”. El seminari està integrat per uns 15 membres i es reuneix cada mes.

3. Seminari d'espiritualitat “Comentari al “Càntic espiritual” de Sant Joan de la Creu”. Coordinador del seminari: Llic.

Àngel M. Briñas. Ha tingut lloc dissabtes alterns del 21 d'octubre fins al 19 de maig. Reconeixement de 3 crèdits. Hi han participat 15 persones.

4. Seminari “Concili Vaticà II”. Té com a objectius aprofundir en els documents del Concili Vaticà II i el Concili Provincial Tarraconense. N'és el moderador Rafael Allepuz i la secretària, Josefa Camps. El componen 9 participants.

5. Seminari de Teologia “Francesc Castelló” realitzat pels llicenciats i llicenciades en Ciències Religioses sobre “Història del pensament cristià”. S'ha treballat els següents autors: Dionís Aeropagita, Boeci, Anselm de Canterbury, Pere Abelard, Sant Bonaventura i Sant Tomàs d'Aquino. Han participat 7 persones.

6. Seminari de Pastoral. Formació teològica i psicopedagògica pels Agents de Pastoral, formació espiritual i tallers d'intercanvi d'experiències pastorals (amb la participació de 9 persones).

III.7 Altres actes i esdeveniments

- Aprovació indefinida dels estatuts de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida-IREL per part de la Congregatio de Institutione Catholica el dia 26 d'octubre de 2006.
- Participació en l'organització de les II Jornades Lleidatanes de Filosofia Moderna. “Vida i pensament”, que van tenir lloc els dies 3 i 4 de novembre de 2006, conjuntament amb la Societat Catalana de Filosofia, Institut d'Estudis Catalans, Òmnium Cultural de Ponent, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i la Universitat de Lleida.
- Participació en la presentació del llibre de Jaume Montaña Carre-ra “Los problemas del tercer Mundo y la Populorum Progressio” conjuntament amb Càritas Diocesana de Lleida el dia 14 de febrer de 2007.
- Adhesió a l'expedient reglamentari per a la concessió de la Placa de la Paeria al mèrit educatiu a l'IES Escola del Treball de Lleida.
- Adhesió a l'expedient reglamentari per la concessió de la Placa de la Paeria al mèrit educatiu al col·legi El Carme de Lleida.
- S'ha endegat el grup “Amics de l'IREL” amb el doble objectiu d'aplegar aquelles persones que se senten vinculades a la institució i de fer difusió de les activitats dutes a terme al llarg del curs. Als “Amics de l'IREL”, se'ls envia els Quadernets que periòdicament publica l'IREL.
- El dilluns, 26 de febrer, el Consell Tècnic i l'Equip Directiu de l'IREL es van acomiadar del Sr. Bisbe Francesc Xavier Ciuraneta, amb motiu de l'anunci de la seva renúncia al càrrec.

- L'IREL ha participat en les reunions convocades per l'Assemblea Municipal de les Religions a través dels seus dos representants, Josep M. Forné i Carles Sió.
- S'han dut a terme diverses converses amb la Facultat de Teologia de Catalunya i amb els diferents Instituts Superiors de Ciències Religioses de Catalunya, així com una a nivell estatal –II Encuentro de directores de Institutos Superiores de Ciencias Religiosas. Madrid, 10 de Marzo de 2007– per tal de tractar el tema de l'adaptació dels estudis al tractat de Bologna.
- El dia 20 d'abril, de 19,30 a 20,30 h, va tenir lloc la presentació del grup “Amics de l'IREL” que va anar a càrrec d'Enric Prior i Ramon Prat. A la presentació van assistir unes 25 persones i es van acordar una sèrie d'actuacions. Finalment, es va constituir una comissió organitzadora que estarà presidida per Enric Prior.

IV. Total participants

La suma dels totals de participants en les activitats docents de l'IREL durant el curs 2006-2007, que acabem de desglossar en els apartats anteriors, ha estat a l'entorn d'un miler de persones.

V. Serveis

1. Celebració de l'eucaristia els dimarts.

2. Suport docent dedicat a l'acompanyament personalitzat dels estudiants que ho demanen per a la metodologia de l'estudi i de l'elaboració dels treballs de recerca, tesines, etc.

3. Pàgina web i audioteca. La pàgina web conté les gravacions de tots els cicles de conferències, seminaris i cursos organitzats conjuntament amb la Universitat de Lleida, l'Institut de Ciències de l'Educació-ICE i la Fundació Pública de la Diputació de Lleida “Institut d'Estudis Ilerdencs-IEI”. També a través de la pàgina web els alumnes poden consultar les seves notes, així com es dona difusió als esdeveniments propis de l'IREL. Aquest curs hem vist incrementat l'ús del correu electrònic per tal de sol·licitar informació dels diferents cursos i activitats.

4. Servei intern als exalumnes (SEIREL), amb els objectius de vetllar per la seva formació continuada, oferir una borsa de serveis, propiciar trobades, informar dels esdeveniments significatius de l'Institut i promocionar els estudiants cap a estudis superiors.

5. Publicacions:

- Dins la col·lecció Quaderns IREL s'ha publicat el n. 15 “Fenomenologia i discerniment” de Joan Jesús Moral.

- També dins la col·lecció Quaderns IREL s'ha publicat el n. 16 "40è aniversari del Concili Vaticà II. Balanç i perspectiva" de diversos autors.
- Publicacions als diaris locals:
 - Segre, 09/09/2006: *L'IREL impulsa el diàleg entre fe i cultura en el nou curs*
 - La Mañana, 09/09/2006: *IREL presenta sus charlas y seminarios para el próximo curso*
 - Segre, 12/09/2006: *El IREL abre la matriculación de alumnos*
 - Segre, 09/10/2006: *El banc d'aliments es presenta a Lleida. Josep M. Forné.*
 - Segre, 19/10/2006: *"El misteri de Déu" para inaugurar el curso del IREL*
 - La Mañana, 20/10/2006: *El Institut Superior de Ciències Religioses inaugura el curso*
 - La Mañana, 16/11/2006: *"El separatismo es insolidario porque aleja a los ricos de los pobres". Entrevista-opinión a Carlos Díaz por Diego Aranega.*
 - La Mañana, 22/11/2006: Entrevista de Carles Sió a Josep M. Rovira Belloso, doctor en Teologia y escritor.
 - La Mañana, 06/12/2006: *Mor Bonaventura Pelegrí, un capellà que ha deixat petjada*, per Jaume Montaña Carrera.
 - Segre, 08/12/2006: *"Val la pena viure?"*, Ramon Prat i Pons.
 - Segre, 15/12/2006: *"Mossèn Bonaventura Pelegrí"*, Joan Viñas.
 - La Mañana, 17/12/2006: Entrevista de Carles Sió a Arcadi Oliveres.
 - La Mañana, 18/12/2006: Carles Sanmartín Sisó.
 - Segre, 25/12/2006: *Humanitat inacabada*, José Alejandro Baró, prevere col·laborador de l'IREL.
 - Segre, 05/01/2007: *El renaixement de la llum*, Josep M. Forné.
 - La Mañana (dominical): Entrevista a Ramon Prat per Josep Tresserres.
 - La Mañana, 25/01/2007: Entrevista a Montserrat Esquerda, per Diego Arànega.
 - La Mañana, 05/02/2007: Entrevista a Joan Suñol, per Carles Sió.
 - Segre, 17/02/2007: *Un bisbe compromès amb Lleida*, escrit per Projecte editorial "Arrels Cristianes".
 - Segre, 09/02/2007: *Un compromís al servei de la ciutadania*, per Carme Agustí.
 - La Mañana (dominical): Entrevista a Manel Lladonosa, per Josep Tresserres.

- *La Mañana*, 05/03/2007: Entrevista a Mario Javier Saban, per Carles Sió.
- *Segre*, 07/03/2007: *Materialitat enfront d'espiritualitat?*, per Ramon M. Reig Massana.
- *Segre*, 09/06/2007: *On rau la violència?*, per Jaume Sidera.

6. Beques i ajuts.

L'IREL ha comptat aquest curs amb un pressupost de 3.000 € per a oferir beques i ajuts als estudiants que acrediten dificultats econòmiques per pagar la matrícula del curs acadèmic. Una comissió analitza la documentació presentada per cada sol·licitant i ho distribueix segons les necessitats. El nombre de beneficiaris d'aquest curs ha estat 10 alumnes.

7. Reprografia.

Disposem, també, d'un servei intern de fotocopiadora per a les necessitats acadèmiques dels alumnes. Funciona de les 18 a les 21 hores.

VI. Valoració del curs acadèmic 2006-2007

L'IREL està realitzant en l'actualitat tot el currículum de la diplomatura i de la llicenciatura en Ciències Religioses. Aquest curs 2006-2007 ha finalitzat els estudis la novena promoció de diplomats/des i la cinquena de llicenciats/des. L'IREL, també, continua la tasca del seu Departament de Pastoral Aplicada - DPA, adreçat a la preparació d'agents de pastoral per a les parròquies i els arxiprestats, mitjançant la formació teològica, espiritual i pastoral dels alumnes. Aquest curs, justament, ha acabat la quarta promoció. A més a més, també, segueix oferint els diversos cursos i seminaris a l'entorn del diàleg fe-cultura, que figuren a la guia de l'Institut. En els cursos acadèmics s'han matriculat 143 alumnes i en les altres activitats hi ha participat a l'entorn d'un miler de persones.

Les despeses d'infraestructura i del pressupost econòmic ordinari han sumat un total de 90.908,79 €. Aquestes quantitats s'han finançat amb l'import de les matrícules dels alumnes, amb l'ús dels locals i la biblioteca del Seminari Diocesà, amb aportacions de la "Caixa", de la Paeria de Lleida, de la Diputació de Lleida, l'Institut d'Estudis Ilerdencs, amb alguns donatius de particulars –especialment del grup "Amics de l'IREL"– i amb una aportació mensual del bisbat de Lleida. Aquest pressupost ha estat suficient per respondre a totes les necessitats d'infraestructura, del funcionament ordinari, pagament del professorat, activitats acadèmiques, publicacions, difusió i propaganda, etc.

La valoració de cada assignatura i del curs 2006/2007 duta a terme, com cada any pels estudiants mitjançant una enquesta anònima, continua

essent positiva en la seva globalitat. Cada professor ha rebut la valoració específica que els alumnes han realitzat de les seves classes, així com dels suggeriments que li fan els estudiants en vista a la millora de la docència. La valoració manifestada per la majoria dels professors, també, ha estat positiva.

Aquest curs s'ha mantingut el nombre d'alumnes matriculats en els estudis de la diplomatura, de la llicenciatura i del departament de pastoral aplicada. També, s'han realitzat les altres activitats acadèmiques a l'entorn del diàleg fe-cultura, dels seminaris de recerca i els cursets de formació permanent per als agents de pastoral. Han continuat, també, els diversos seminaris permanents: el seminari de Doctrina Social de l'Església "Jaume Rubió, el seminari de Teologia "Francesc Castelló" per als llicenciats i llicenciades que han acabat els estudis, el seminari de Pastoral adreçat a intercanviar experiències entre els alumnes que han acabat els estudis del Departament de Pastoral Aplicada, el seminari de Professors Universitaris, el seminari "Pregària i Sants del Carmel", etc.

Cal destacar que el curs vinent està prevista la realització d'un curs pont cap als estudis de llicenciatura en Teologia. Hi ha un grup d'alumnes llicenciats en Ciències Religioses que són suficients per a garantir la realització dels crèdits d'aquest curs pont, i els dos anys restants per a la llicenciatura es podrien fer en gran part des de l'IREL.

Un altre element a destacar és la consolidació de la col·laboració mensual amb els diaris locals mitjançant un article d'opinió al diari "Segre" fet pels membres del Consell Tècnic i altres professors de l'IREL i, també, una entrevista a cada conferenciant del cicle que es duu a terme en col·laboració amb la Universitat de Lleida i l'IEI i que es publica al diari "La Mañana". A més, valorem molt positivament la consolidació de la pàgina web del centre que ofereix informació puntual de les activitats, així com les conferències dels diferents cicles. Constatem també l'increment en l'ús que els alumnes han fet del correu electrònic de l'IREL per tal de demanar informació i resoldre dificultats.

També, cal destacar que la col·laboració amb la Universitat, la Paeria i la Diputació Provincial funciona amb un dinamisme correcte. Això significa que la consolidació de l'IREL, com entitat cultural en mig de la societat civil de Lleida, està ben enfocada i que està bastint diversos ponts entre la fe i la cultura.

D'una manera especial, cal subratllar que la Santa Seu, que fins ara anava aprovant els Estatuts del l'IREL "ad experimentum" i per períodes de 5 anys, ha donat la seva aprovació per temps indefinit. Aquest és un signe important de la consolidació de l'Institut i de la seva valoració positiva per

part de la Santa Seu i de la Facultat de Teologia de Catalunya, que és la entitat universitària que patrocina l'Institut.

El bisbe de Lleida Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, que per estatuts també és el president de l'IREL, com cada curs va presidir la lliçó inaugural i el lliurament dels títols de diplomats/des i llicenciats/des, s'ha reunit amb el Consell Tècnic i el Consell Assessor i ha donat sempre tot el recolzament i suport necessaris per a continuar la tasca de l'Institut. En haver presentat la renúncia, per motius de salut, l'IREL segueix cooperant amb l'Administrador Apostòlic designat per la Santa Seu, Dr. Javier Salinas i seguirà cooperant amb el nou bisbe que sigui designat, com ja ho va fer amb el precedent Dr. Ramon Malla, sota el pontificat del qual es va crear l'Institut.

L'Institut continua, doncs, el seu camí acadèmic i pastoral, segueix cooperant amb la societat civil i, especialment, amb la Universitat de Lleida-UdL, amb l'Institut de Ciències de l'Educació-ICE i amb la Fundació Pública de la Diputació de Lleida "Institut d'Estudis Ilerdencs-IEI". En vista a l'extensió i comunicació de les activitats de l'Institut, cal destacar la creació del grup "Amics de l'IREL" que, amb la seva cooperació personal i la seva aportació de mitjans econòmics, dinamitzarà el funcionament ordinari.

En resum, doncs, podem concloure que l'IREL, mitjançant el treball diari de tota la comunitat universitària (estudiants, professors i personal de direcció i gestió) està duent a terme la seva tasca acadèmica i el seu servei a l'Església de Lleida i a la societat.

Lleida, 30 de juny de 2007

Dr. Ramon Prat i Pons

Director de l'IREL

Vida Diocesana

Commemoració del 50 aniversari del Servei de Colònies de vacances

El Paranimf de l'Acadèmia Mariana de Lleida, va acollir en la tarda del 2 d'abril, l'acte commemoratiu del 50 aniversari del Servei de Colònies de Vacances.

Obrí el torn de parlaments la presidenta de la Fundació Verge Blanca Paquita Arturo, amb paraules d'agraïment per tots els que han fet possible aquets cinquanta anys del SCV, molt especialment en la persona de Francesc Terès que n'ha estat president durant 40 anys: "...celebrar aniversaris, vol dir celebrar vida", digué la presidenta, referint-se a un viu i actiu Servei de Colònies de Vacances.

Josep Fernández, l'actual president feu una breu presentació dels actes previstos pel cinquantenari, que tingueren continuïtat en la tarda del 5 d'abril al teatre de la Mariana, amb un espectacle de titelles i xocolatada amb la participació de més de 300 infants. Fernández destacà en la seva intervenció la realitat actual

del Servei, en un temps diferent i amb noves formes i recursos, com les trobades i colònies familiars: "...però sempre amb el prisma dels valors evangèlics que inspiren la nostra acció", digué per recordar tot seguit a Mn. Ramon Freixes: "Ell va començar aquets tasca fa cinquanta anys amb moltes altres persones".

Tot seguit, el director general de la Fundació Pere Tarrés Oriol Pujol, va iniciar la presentació de l'obra "Cent anys de Colònies de Vacances a Catalunya (1893-1993)", que en paraules seves és tota una "obra de referència". Pujol destacà la importància que en aquesta obra en tres volums i més de mil pàgines, es dona al SCV de Lleida, amb referències als seus orígens a Ulldemolins o les colònies del Seminari d'Estiu de Vilaller, el campament Montsant o l'Escola de Monitors. Oriol Pujol definí les colònies com "escoles de ciutadania i valors" i com una "semblança a les benaurances".

Prengué també la paraula el secretari de l'Escola Cristiana de Catalunya i consiliari de la Fundació Pere Tarrés, el jesuïta Enric Puig, coautor de l'obra, conjuntament amb Josep Mª Vila, que no va poder assistir a l'acte. Puig digué que faltava fer la presentació d'aquesta obra a Lleida: "...on les colònies han tingut una bona realitat, que es prou evident en el llibre, en el que s'ha treballat dotze anys".

Clogué el bisbe Javier Salinas, amb paraules d'agraïment per aquest mig segle de vida i 50 de servei als

infants i joves, alhora que encoratjà el SCV i Fundació Verge Blanca a seguir en aquest servei a l'Església, des del camp de l'Educació en el lleure.

L'acte tingué com a final l'actuació de la Coral l'Estel del Cercle de Belles Arts, dirigida per Gemma Mª Naranjo que interpretà cançons de colònies com "Pujarem dalt dels cims" o el clàssic "Kumbaia", que va fer vibrar d'emoció al públic que omplia el paranimf de l'Acadèmia Mariana.

IV Trobada de formació de Catequistes

En el marc de la programació d'activitats de la Delegació de Catequesi, el dissabte 5 d'abril tingué lloc la IV Trobada de Formació de Catequistes al Saló parroquial de la parròquia del Carme. Sota el lema "El saber fer a la Catequesi", la primera part de la sessió fou conduïda pel grup Bufanúvols. Després de la pregària inicial ens van anar endinsant en la dansa com a expressió plàstica de la nostra fe. I així vam ballar danses que estan arrelades en el passat i que se serveixen de la música i del llenguatge del cos per a lloar Déu comunitàriament. Tota una lliçó catequètica que fou complementada per la Carmina i el Pau Tarruell (matrimoni, pares de cinc fills, que conformen el grup Bufanúvols...) amb unes reflexions sobre la defensa

de la família i, també, de incentivar la participació activa dels infants en la litúrgia.

La sessió va continuar amb una explicació de la Delegada de Catequesi Roser García sobre "El saber fer" a la Catequesi, tot seguint el pla de formació dut a terme en els darrers anys, complementada per una àmplia i enriquidora presentació de recursos acuradament seleccionats en un CD, que es va lliurar a cada parròquia per a facilitar-ne el seu ús immediat. Novament la Delegació de Catequesi del nostre bisbat posava al nostre abast formació i eines pràctiques per a un exercici més conscient i enriquidor de la catequesi.

El grup de 50 catequistes va comptar amb la presència del vicari

de pastoral, Mn. Josep A. Jové; el rector del Carme, Mn. Joan Mora; el P. Jesús Sans rector de Santa Teresina, i el P. Daniel Simón, de la comunitat ortodoxa que està acollida a la nostra parròquia. Precisament la trobada es va realitzar en l'ampli espai presidit per les icones, on tenen lloc les seves celebracions dominicals, en una clara mostra

d'ecumenisme de cor. Les tres hores compartides van ser molt més que un intercanvi d'experiències, molt més que un aprenentatge de danses, de cançons i de recursos catequètics. El ritme vibrant de la sessió sens dubte fou presidit per la comunió de cors i d'esperit. Dificilment podrem oblidar la intensa joia que vam compartir.

Anna Maria Gaya

La diòcesi de Lleida pelegrina a Roma en acció de gràcies pel procés dels màrtirs

Un grup de 103 pelegrins, en dos autocars ha pelegrinat a Roma, en un pelegrinatge organitzat pel bisbat de Lleida i encapçalat pel vicari general Mn. Joan R. Ezquerra. L'administrador apostòlic de la diòcesi de Lleida Javier Salinas, acompanyà els pelegrins en la seva etapa final a Roma.

El motiu del pelegrinatge fou donar gràcies pel procés dels 169 màrtirs, sacerdots i laics del bisbat de Lleida, com homenatge al seu testimoni i martiri. Per aquesta circumstància, molts dels pelegrins eren fills, nets o familiars dels màrtirs, també amics o testimonis del procés que es troba ja a Roma i on els pelegrins tingueren un encontre amb la postuladora de la causa Silvia Correale. La postuladora, que ho és també de la causa de canonització del beat Francesc Castelló, va rebre documentació referent a varies curacions per intercessió del jove màrtir, per a que puguin ser estudiades.

Per significar encara més aquest signe martirial, tots els pelegrins van rebre el llibre dels màrtirs de Lleida, així com estampes i butlletins del beat Francesc Castelló, del màrtir Dr. Mullerat i van poder visionar en DVD l'obra de teatre dedicada al beat Francesc Castelló, del P. Francesc Gamissans, representada en el Teatre de l'Acadèmia Mariana.

El grup sortí de Lleida el 2 d'abril, visitant durant el periple els indrets més significatius d'Itàlia celebrant l'Eucaristia en les catedrals de Milà i Pisa i en les basíliques de Sant Antoni, a Pàdua i de Sant Francesc, a Assís. En la Ciutat Eterna els pelegrins, com s'acostuma a fer en tota peregrinació, van visitar les quatre basíliques: Sant Joan de Letran, Sant Pau Extramurs, Sant Pere del Vaticà i Santa Maria la Major, on se celebrà també l'Eucaristia. Molt significativa fou també la visita a les catacumbes i al Coliseu, on molts màrtirs cristians donaren la vida per la seva fe, fent allí memòria dels màrtirs de Lleida.

El bisbe Salinas presidí el dimarts l'Eucaristia amb els pelegrins lleidatans a l'església de Sant Lluís dels Francesos, on va explicar el sentit del pelegrinatge i el significat dels màrtirs cristians a l'Església.

El moment més intens del pelegrinatge fou però l'assistència a l'Audiència Papal el dimecres 9 de

març, a la plaça de Sant Pere del Vaticà on el papa Benet XVI va saludar efusivament "a los peregrinos venidos de la diócesis de Lleida y a su obispo". Mons. Javier Salinas va saludar tot seguit personalment al Papa, portant-li l'afecte dels diocesans, i recordant-li que la diòcesi de Lleida està encara a l'espera d'un nou bisbe.

Trobada Catalana de Professors/es de Religió

El dia 19 d'abril se celebrà, al Col·legi St. Pau de Tarragona, la Trobada anual de mestres i professors de Religió de Catalunya amb una assistència de 440 professionals de Religió Catòlica.

Donà la benvinguda als professors participants en la trobada Mons. Jaume Pujol, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, qui dirigí la pregària inicial en la que convidà els participants a disposar-se a "conviure, escalfar el cor i intercanviar" al temps que ressaltava les següents paraules de Benet XVI als educadors del Bisbat de Roma: "Una esperança fiable pot ser l'ànima de tota educació... al darrere d'una crisi d'educació es troba sempre una crisi de vida".

Tot seguit Carlos Esteban, Catedràtic de Pedagogia i Dr. de la

Revista *Religión y Escuela*, aportà al professorat la seva reflexió sobre "Competències Bàsiques i ensenyament de la Religió", partint de les possibilitats que ofereix als professors el nou currículum escolar de Religió.

Seguidament els assistents s'agruparen en 20 tallers metodològics com "els blogs d'Internet", "el cinema en l'ensenyament de la Religió", "aplicació de la literatura infantil a les classes de Religió", "la Bíblia i l'Àrea de Religió", "Música i àrea de Religió", "l'Art i l'àrea de Religió", etc.

En un altre moment de la jornada el pare Enric Puig, pedagog i Secretari General de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, partint dels criteris manifestats per l'Administració Educativa catalana a propòsit de l'elaboració de la Llei

Catalana d'Educació i de les línies fonamentals del Document de Bases per a la redacció de l'esmentada Llei, després d'exposar les raons que justifiquen la necessitat d'abordar una reforma a Catalunya, reflexionà sobre el que esperem d'una Llei Catalana d'Educació.

En la seva reflexió el pare Puig exaltà el paper rellevant del professorat, la necessitat de prestigiar la seva missió educadora i de comptar en l'elaboració de la Llei Catalana amb l'experiència dels que estan "a peu d'aula". En l'exposició al·ludí també tant al futur de l'Àrea de Religió en un context escolar legalment reformat com a la formació del professorat i l'autonomia i creativitat innovadora dels Centres i, en conseqüència, del professor de Religió.

Monsenyor Jaume Pujol va cloure l'acte destacant que *"El treball dels professors de Religió és vital per a la societat... la formació religiosa va a educar íntegrament els alumnes... la Llei catalana d'Educació ha de ser una llei d'avanç i de consens"*. Acabà la seva intervenció dient al professorat assistent: *"No tingueu por de mostrar les vostres conviccions sense vergonya ni actituds arrogants"*.

Després de visitar la catedral de Tarragona, el Sr. Arquebisbe presidí l'Eucaristia en la capella jubilar del Seminari de Tarragona, concelebrada per 10 preveres participants en la jornada, amb la que es cloqué la Trobada.

Lluís Sallan,
delegat diocesà

Jornada d'Infants de l'Arxiprestat de Gardeny

El dissabte 19 d'abril, a la Parròquia de Sant Ignasi de Lloiola, es varen reunir més d'un centenar de nens que aquest any faran la Primera Comunió, de tot l'Arxiprestat de Gardeny (les parròquies de Santa Teresina, La Mercè, Sta. Ma de Gardeny, St. Jaume i St. Ignasi i els col·legis dels Maristes, Episcopal, Dominiques i Claver). Amb el lema: UN AMIC ANOMENAT...

La Trobada va ser molt entrañable i alegre. En ella es va veure el DVD de títol "Un amigo llamado Jesús" on es repassa la vida i l'ensenyament de Jesús narrada pel seu amic i company St. Joan. També es va comptar la *Història d'un nen que volia fer la Primera Comunió*. El Genís era un nen que es preparava per la Primera Comunió, però tenia algun que altre problema pel seu

comportament, però en un somni, Jesús li canvia la vida i ell s'apropa cada vegada més als seus ensenyaments i arriba a ser un gran amic de Jesús. Es van fer unes reflexions als nens en relació amb el conte, per a que prenguin consciència de quin és el seu comportament i quin ha de ser per arribar realment a ser un bon amic de Jesús. Per això se'ls va dir que amb la recordança que duien penjada havien de posar el seu nom, ja que ells són ELS AMICS DE JESÚS.

Tota la trobada va estar acompanyada de cants.

Hem de donar les gràcies per la seva col·laboració al Jordi Nicuesa, Ivan Rabasa, el Pare Joan amb la seva inestimable entrega, alegria i col·laboració, a tots els catequistes i l'Arxipretat i així com a tots els nens i nenes que aquests any faran la Primera Comunió per la seva assistència i participació, ja que sense ells no s'hagués pogut fer.

**Catequistes
de l'Arxiprestat de Gardeny**

Lliurament dels premis de la 27 edició del concurs de narracions de la FRATER

Amb ocasió de la festa de Sant Jordi, la Fraternitat Cristiana de Persones amb Discapacitat de la diòcesi de Lleida (FRATER), va lliurar el diumenge 20 d'abril els premis de la 27 edició del Concurs de Narracions FRATER 2007/2008.

Com es costum tots els anys, l'acte de lliurament tingué lloc en el decurs del ja tradicional Dinar de Concessió, presidit pel regidor de participació Ciutadana, Joan Gómez i el director dels serveis territorials d'Educació, Antoni Llevot conjuntament amb la presidenta de la FRATER de Lleida, Dolores Hidalgo; el consiliari Mn. Martí Sandiumenge i el president dels Jurats del Concurs, Francesc Purroy.

El dinar literari tingué com a pròleg la celebració de l'Eucaristia en la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida, molt propera al restaurant on tingué lloc l'acte, que comptà amb la participació d'un bon nombre de membres de la fraternitat, així com de diversos moviments i entitats properes com l'Hospitalitat de Lourdes i la Pastoral de la Salut.

El lliurament dels premis s'efectuà al final del dinar, amb la lectura en primer lloc de l'acta del jurat de la secció d'adults format per: Jordi Curcó, Ramon Mesalles, Joan Plana, Francesc Purroy i Anna Solas; que efectuà la secretària Rosa Carrera.

El primer premi fou concedit a l'obra "Zero negatiu", de Víctor

Gay, periodista del Departament de Premsa del bisbat de Girona. L'autor, que havia viatjat fins a Lleida acompanyat per la seva esposa, va recollir el premi dotat amb 400 € i una placa d'honor de la Paeria de Lleida i de la Generalitat de Catalunya. En unes improvisades paraules d'agraïment, Víctor Gay va qualificar el lliurament de premis de la FRATER "com un acte transversal, entre Lleida i Girona" i donà les "Gràcies pel premi, per venir de Lleida i per venir de la FRATER".

Tot seguit es donà a conèixer el segon premi que fou per l'obra "Merecía ser feliz", de l'escriptora vallisoletana Eumelia Sans, que no va poder assistir al dinar de concessió.

Es continuà amb la lectura del jurat de la secció juvenil, format per Raida Costa, Ramona Tost, Maria Vidal, Conxita Caveró i Belen García del Muro. El primer premi de la categoria juvenil fou per l'obra "El limonero", de Paula Donato, del col·legi El Carme del barri de la Bordeta de Lleida i el segon premi, per la narració "Les meves millors vacances de Nadal", de Mireia Castelló, de l'IES l'Olivera de la Granadella.

En les seves paraules d'agraïment i felicitació als guardonats, la presidenta de FRATER-Lleida,

Dolores Hidalgo es referí a l'augment de participació que s'ha reflectit en l'edició d'enguany. En aquest sentit assenyalà que han estat quinze les obres presentades al Concurs de Narracions en la categoria d'adults, amb molta qualitat totes elles i 60 més en la categoria juvenil, havent participat alumnes dels col·legis El Carme, Sant Jaume, Mater Salvatoris de Lleida; l'IES l'Olivera, de la Granadella i fins i tot dels col·legis La Salle de Cassà de la Selva i de Valls.

També el consiliari Mn. Martí Sandiumenge felicità els autors guardonats i convidà a tots ells a ser els millors propagadors del Concurs de Narracions FRATER de Lleida, havent quedat ja convocada la 28 edició pel proper any, amb una modificació a les bases concretament en la secció infantil, amb dos categories, la A per alumnes de Primària i la categoria B, per alumnes de secundària. La data de concessió dels premis fou ja anunciada pel 26 d'abril de 2009.

Els assistents a aquest dinar de concessió dels premis i tal com s'acostuma a fer tots els anys, van ser obsequiats amb l'edició d'un llibretó que recull les quatre narracions guardonades.

Cloenda de la setmana “Catalunya missionera” a Lleida

La setmana del 14 al 20 d'abril ha tingut lloc a Lleida una setmana missionera, gràcies a la col·laboració del Bisbat, de la Pastoral d'escoles cristianes i de Joves, de l'Acadèmia Mariana i de la Delegació de Missions. Ha comptat, entre altres coses, amb una exposició missionera sobre “la missió ad gentes” dirigida pels missioners combonians, i el musical “Godspell”.

L'exposició l'han visitada diversos grups: d'escoles, de parròquies, catequesi, esplai, etc. Tots ells han rebut les explicacions que el Pare combonià Antoni Calvera, els ha fet sobre la “Missió ad Gentes de l'Església”, que prèviament havien treballat en els grups de procedència a través de la guia didàctica proposada des de la Delegació de Missions amb diverses activitats per a joves: reflexió, aprofundiment de cançons actuals, texts, vinyetes... S'ha remarcat la tasca evangelitzadora que fan els missioners enviats des de Catalunya. El jovent, sobretot, ha pogut atansar-se a una realitat no prou coneguda.

Monsenyor Javier Salinas, Administrador Apostòlic de Lleida, i Mn. Josep Anton Jové, Vicari de Pastoral, la van visitar el passat dissabte dia 19 d'abril després de l'explicació dels panells sobre la missió “ad gentes” i les fotos de l'Àfrica vam poder degustar un boníssim cafè d'Etiòpia gràcies a la gentilesa de la botiga de comerç just d'Intermón-Oxfam de Lleida. També ens va acompanyar en la visita la germana Elena Amorós, missionera

carmelita de 86 anys, que ha estat més de 50 anys de missió al Perú.

La setmana sobre Catalunya Missionera va finalitzar al teatre dels Maristes de Lleida amb la representació “Godspell”, una obra de teatre musical nascuda als anys 70 que compta la història de Jesús i les seves paràboles a través del cant, el ball, la música, el clown, el mim..., El públic assistent, de totes edats i procedències, vam poder gaudir durant dues hores i mitja de l'obra musical en la seva adaptació al castellà. El musical ha estat tot un èxit, i els diners que s'han recaptat, més de 1.000 €, es destinaran per a la construcció de la nova església de Mahube Valley, a Sud-Àfrica.

Els nostres agraïments a tot-hom que heu col·laborat per a què aquesta setmana sobre “Catalunya Missionera” s'hagi pogut dur a terme, engrescant-nos de nou, a continuar en la nostra tasca d'apropar la diversitat de les diferents realitats que viu el nostre món, des de la perspectiva d'aquells i aquelles que donen part de la seva vida en nom d'Aquell que ens ensenya a estimar, sobretot als més pobres: Jesús de Natzaret.

Des de la Delegació de Missions i la Pastoral de Joves de Lleida volem felicitar al Grup de Teatre d'animació missionera que va representar amb gran èxit l'obra “Godspell”.

Donem les gràcies, de manera especial al col·legi Maristes de Lleida, per la seva col·laboració i acollida.

**Delegació Diocesana
de Missions de Lleida**

Setmana de la Família

Entre els dies 13 i el 20 d'abril, la Diòcesi de Lleida ha celebrat la Setmana de la Família, tot partint de les activitats que les diferents entitats eclesials de la diòcesi (parròquies, col·legis, moviments, esplais,...) han organitzat pensant directament en les persones que habitualment atenen (feligresos, alumnes, afiliats...).

Havia estat convocada per la Delegació Diocesana de Família i Vida que es va encarregar de coordinar les activitats pensades i fer-ne un programa conjunt. Enguany el lema ha estat *La comunitat... una família de famílies!*, volent significar quin és l'autèntic origen de la societat i, així mateix, de la comunitat cristiana. Tindria sentit qualsevol d'elles sense estar arrelada en l'acaronament amorós que proporciona la família als seus membres?

Tot plegat una vintena d'activitats que anaven des de la celebració eucarística per pregar per la família,

a tallers com el dels avis contant experiències o contes als alumnes d'un col·legi com a conseqüència d'haver treballat la figura dels avis a la família.

Com a element molt important, les comunitats religioses van incloure la família i les seves necessitats, i els temes que l'envolten, en les seves pregàries durant tota la setmana.

En definitiva, una setmana en la que s'ha estat atent a la família, els aspectes que la configuren i les necessitats que té. Haver fet quelcom per tal de fer-la present de manera que tots ens puguem conscienciar, més encara, del seu valor, ha estat la motivació més important d'aquesta setmana, i, a la llum dels resultats, es pot dir que s'ha assolit l'objectiu. La comunitat no és una altra cosa que el sumatori de totes les famílies que la conformen, si aquestes estan mancades o trontollen,... ella també es trobarà de la mateixa manera.

Premis del concurs Bíblic

En la nostra Diòcesi de Lleida, 20 infants, de Centres de Primària i Secundària, tant Públics com Concertats, 4 Escoles i una Parròquia (el Carme) ha aconseguit algun dels premis i mencions atorgats pel jurat català del concurs Bíblic de Catalunya. Aquests premis

seran lliurats el dia 24 d'abril, a les 6 de la tarda, a les instal·lacions de la Casa de l'església (Acadèmia Mariana).

La "Federació de Cristians de Catalunya", grup "Avant" de Terrassa, és l'entitat organitzadora en tota Catalunya del concurs bíblic,

tant de redacció com de dibuix, que dirigeix a l'alumnat de les escoles de Catalunya i a tots els grups de catequesi d'infants de les parròquies del nostre país.

En l'edició d'aquest any, la XXIII en la modalitat de redacció i la IX en la de dibuix, han participat nens i nenes de 600 escoles catalanes, de les quals 19.355 alumnes ho han fet en les tres categories de la modalitat de dibuix i 1.085 en les tres de la de redacció. El lliurament de premis es realitza en cada Delegació diocesana d'Ensenyament de les diòcesis de Catalunya al voltant de la diada de St. Jordi, entre els dies 24 i 26 d'abril.

En la nostra diòcesi de Lleida, 31 escoles públiques i concertades i una Parròquia (St. Antoni Mª Claret) han merescut una menció per part del jurat català per la seva participació. D'entre elles s'ha atorgat un primer premi al Ceip d'Almenar i un accèssit a cadascun dels següents centres: Ceip de Magraners, Col·legi St. Jaume i IES l'Olivera de La Granadella.

En la categoria individual dos alumnes dels Centres Frederic Godàs, Joan XXIII, Antoni Bergós, Col·legi Episcopal i l'Anunciata/Dominiques han obtingut diversos premis i accèssits. Un alumne dels Ceip's Joc de la Bola, El Segrià (Pda. de Llívia), Manel Ortiz de Juneda i dels Col·legis l'Estonnac, Santanna, Sagrada Família, així com dels IES Joan Oró, Màrius Torres, Maria Rúbies i Alcarràs ha estat igualment premiat.

Amb aquests guardons catalans es reconeix al mateix temps la qualitat del treball educatiu que el professorat de l'àrea de Religió desenvolupa en les diferents escoles del nostre Bisbat, tota vegada que és aquesta àrea la que ha dut el pes de l'organització dels concursos en cada centre escolar. De fet aquest any el tema del concurs ha versat sobre l'atenció i la cura del malalt que d'acord amb els Evangelis, Jesús tenia d'actuar i acollir els malalts

Lleida ret homenatge al Col·legi Episcopal

El passat 22 d'abril, el conjunt de la ciutat de Lleida, mitjançant l'Ajuntament, va voler retre homenatge al Col·legi Episcopal amb motiu del 50 aniversari, en un acte força entranyable celebrat a l'Auditori Enric Granados i organitzat per l'Institut Municipal d'Educació.

L'acte que fou presidit per l'Alcalde de Lleida, Sr. Àngel Ros, el Director dels SSTT d'Educació, Sr. Antoni Llevot, el Regidor d'Educació, Sr. Jesús Castillo i el Director del Col·legi, Sr. Josep Birbe, reuní professors i personal d'administració i serveis, pares, mares, alumnes,

a més d'exprofessors i exalumnes del Col·legi, i representants d'altres centres educatius i de la societat civil de Lleida.

En el marc dels parlaments, l'Alcalde avançà que en el proper ple de l'Ajuntament li serà concedida al Col·legi Episcopal, per unanimitat, la Placa de la Ciutat amb motiu d'aquests cinquanta anys. Per la seva banda, Mn. Francisco Martí glosà breu i eloqüentment la història d'aquests cinquanta anys i el Sr. Josep Birbe agrai els diferents reconeixements i manifestà el compromís del Col·legi Episcopal a seguir treballant en el futur per la formació de noves generacions de lleidatans i lleidatanes.

A més, com a nucli de l'acte, Ramon Garcia, catedràtic de Dret Penal de la UdL i exalumne del Col·legi, pronuncià la conferència "Virtuts cíviques i educació en temps de crisi", en què elaborà un

diagnòstic dels "temps de crisi actuals" –i del que se'n ressenten tant l'Educació com al Dret– i reivindicà la recuperació d'uns fonaments que han de constituir garantia –sacrifici, responsabilitat, confiança, respecte, compassió, constància, empatia, treball, etcètera– i que considerà que havien estat "els principis sobre els que havia treballat tradicionalment el Col·legi".

Per la seva banda, Antoni Tolmos, pianista i exalumne del Col·legi, tancà l'acte amb una magistral interpretació de composicions pròpies i regalà al públic l'última de les seves intervencions "De petit", escrita per a l'ocasió.

Finalment, ja a la plaça de l'Auditori, tots els presents van poder compartir impressions, records i vivències en el marc d'un refrigeri elaborat i servit pels alumnes de l'Escola d'Hoteleria

La comunitat de Josefines s'acomiada de Lleida

Les religioses *Filles de Sant Josep*, conegudes a Lleida com a *Josefines*, ben aviat conclourem la nostra presència en aquesta estimada ciutat després de 113 anys d'història i ens traslladarem a Manresa.

La comunitat va començar la seva missió el 19 d'abril de 1895 al carrer San Antoni i posteriorment es va instal·lar al carrer Acadèmia, núm. 18. En l'origen d'aquesta obra

va tenir una part molt decisiva el caritatiu advocat D. Ignacio Simón, qui, a més de sol·licitar amb insistència la nostra vinguda, va cedir gratuïtament casa seva perquè hi comencéssim l'activitat d'atenció a noies òrfenes o en situacions difícils.

Durant més d'un segle la comunitat religiosa ha ofert varietat i multiplicitat de serveis caritatius a la ciutat, com el col·legi internat per a nenes òrfenes o del "tribunal tutelar

de menors” –a més de l'estudi s'hi feien feines per a ajudar al manteniment–. Més tard es va ampliar el col·legi amb el batxillerat, amb alumnes externes. Les necessitats de la ciutat i la creativitat de les religioses van donar pas a projectes diversos, però amb un tret definidor del nostre carisma: l'atenció a la dona treballadora i amb pocs recursos.

Atentes a les necessitats, les *Josefines* hem anat afrontant diverses presències a Lleida, a més de les ja esmentades: atenció a joves en risc, promoció de tallers de costura i de catequesi, residència d'ancianes, residència per a joves treballadores o estudiants amb pocs recursos, assistència de malalts a domicili i a la Clínica Montserrat... En l'actualitat col·laborem amb Càritas Diocesana en un programa d'habitatge solidari per a dones emigrants i tenim una residència per a religioses ancianes de la nostra Congregació.

Aquí, com en d'altres llocs, *l'Institut de Filles de Sant Josep* ens proposem ajudar la dona. Vam ser fundades amb aquesta finalitat i en un context català d'industrialització i explotació de les treballadores. Va ser el 1875, a Calella (Barcelona), on va sorgir la primera comunitat.

En l'origen del nostre carisma, l'Esperit Sant es va servir del jesuïta P. Francisco Butiñá i d'un grup de joves treballadores, entre les quals hi havia Maria Gori, María Comas i Isabel Maranges qui en va ser la primera superiora. Avui la Congregació es troba en diversos països d'Amèrica Llatina i d'Àfrica. A Espanya l'escassetat de vocacions ens obliga a reorganitzar-nos, reduir activitats i unir esforços.

El nostre adéu vol ser senzill perquè aquest és l'esperit característic de la vida religiosa. Deixem en mans de Déu els fruits de la nostra col·laboració amb Lleida i confiem a Ell els nostres errors i limitacions. El proper dia 1 de maig a les 10 h. Mons. Javier Salinas, el nostre Bisbe Administrador Apostòlic, celebrarà una eucaristia de comiat en la nostra seu.

A l'acomiar-nos de Lleida, ens costa donar per acabada aquesta etapa important de la nostra història i tenim alhora un fort sentiment de gratitud. En aquests 113 anys ens hem donat generosament però també és molt tot el que hem rebut. Gràcies, Lleida!

Gna. Carmen Rossell

Reunió de Delegats diocesans

El matí del 26 d'abril es van reunir 16 delegats i delegades amb Mn. Josep Anton Jové, Vicari Episcopal de Pastoral. La presència de la Verge Blanca i la pròxima celebració de la Mare de Déu de Montserrat van motivar la pregària inicial. És bo estar al costat de Maria quan reflexionem sobre l'Església i l'evangelització. Ella ens convida a viure en constant actitud de Pentecosta.

Al començament de la reunió, la Presidenta del Comitè Oscar Romero va informar de les Jornades de Formació dels Comitès Oscar Romero de l'Estat Espanyol. Aquest any es realitzaran a Lleida del 3 al 6 de juliol. El tema triat és: "La dimensió profètica dels comitès - treball amb xarxa altermundista". Esperen la presència de representants de diversos països.

Rebuda aquesta informació i llegida l'acta de la reunió anterior, els delegats van reflexionar sobre el Capítol 8 del document "Creure en l'Evangelí..." dels bisbes de Catalunya. Les aportacions van ser variades però van coincidir en l'es-

sència, com pot veure's en aquestes aportacions: L'Església és enviada i ha de tenir el coratge de ser missionera; ha de prioritzar l'evangelitzar... El document es mostra senzill i humil davant els límits que avui tenim. Algú va esmentar un text de la trobada, en Aparecida (Brasil), dels Bisbes d'Amèrica Llatina i del Carib: "L'Església necessita una forta commoció que li impedeixi instal·lar-se en la comoditat o la passivitat al marge del sofriment de la gent... La conversió pastoral de les comunitats cristianes exigeix passar d'una pastoral de mera conservació a una pastoral missionera i de testimoniatge".

El temps disponible només va permetre iniciar la informació sobre la situació actual de cada Delegació (el positiu i les inquietuds). Van sorgir aportacions com aquestes: en les delegacions abunden les sanes inquietuds però falten persones qualificades que es dediquin a escoltar la gent. Els joves i molts laics no entenen el llenguatge religiós que usem...

En acabar, Mn. Jové va lliurar un senzill esquema per a confeccionar la memòria de cada delegació.

Centenars de fidels veneren la Mare de Déu de Montserrat a la Catedral

El diumenge 27 d'abril la Catedral de Lleida va acollir els actes organitzats per la Confraria

de la Mare de Déu de Montserrat en honor a la Patrona de Catalunya, en el dia de la seva festa, que havien

estat precedits d'un tridu de preparació. Les celebracions religioses van començar a les 10 del matí amb la celebració de la primera Missa en la capella de la Confraria, oficiada pel canonge Ramon Sanmartí, amb la benedicció de les tradicionals branques de boix que es lliuraren a tots els fidels.

Ja per la tarda tingué lloc la solemne Concelebració Eucarística presidida pel bisbe Javier Salinas. L'administrador apostòlic manifestà la seva satisfacció per com Lleida celebra i venera la Patrona de Catalunya. En la seva homilia definí a Maria com un mirall pels cristians: "...la Mare de Déu va per davant de nosaltres i ella es la que ens anima en el seguiment del seu Fill Jesús", digué el Sr. bisbe.

Finalitzada la celebració i mentre el petit Cor de la Catedral de Lleida que havia solemnitzat la litúrgia, cantava amb el poble el

Virolai, el Sr. Bisbe i concelebrants anaren fins la capella de la Patrona i pujaren al cambril per venerar-la. Tots ells foren obsequiats amb una branqueta de boix i un put de llibre dels 5.000 que la Confraria ha editat com a record de la festa d'enguany i que es donaren a tots els fidels i devots que veneraren la Moreneta en la seva capella. El punt reproduïx una fotografia de la imatge venerada en la catedral, obra de Josep Mª Camps i Arnau, tallada per aquest escultor barceloní l'any 1956 i una poesia de Mª Carme Mor "Lleida i la Moreneta", on deixa constància d'un fet que es reproduïx cada 27 d'abril: "*Quan esclaten els rosers, al bell temps primaveral, la branca més perfumada llueix a la catedral*". També enguany, durant tota la jornada foren centenars els fidels que acudiren a la Catedral per tal de venerar la Patrona, ofrenant-li ciris i flors, deixant les grades de la seva capella com un autèntic jardí floral.

Aitona i les Germanetes dels Ancians Desemparats commemoren el 50 aniversari de la beatificació de Santa Teresa Jornet

El diumenge 27 d'abril coincidint amb la festa de la Mare de Déu de Montserrat, el poble d'Aitona i la congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats, van commemorar el 50 aniversari de la beatificació de la seva filla i fundadora Santa Teresa Jornet.

Els actes s'iniciaren el vespre de la vigília a la residència de les Germanetes, amb una Eucaristia i la projecció d'un power point, on es pogueren contemplar 34 fotografies de la beatificació el 27 d'abril de 1958, comentades per Betlem Marimon.

El dia següent, festa de la Patrona de Catalunya, les celebracions es traslladaren a l'església parroquial. A les 11:30 del matí s'inaugurà la nova il·luminació i es feu un acte de record de la beatificació: Paquita Arqué feu memòria de la Cerimònia de beatificació; Jaume Roca recordà com Pius XII proclamà beata Teresa Jornet; Miracle Farré parlà de Mn. Josep Aranda, rector d'Aitona en l'any de la beatificació; Pepito Capell ho feu amb l'al·locució del Papa Pius XII als pelegrins espanyols, el 28 d'abril de 1958 i Montserrat Fonfeda rememorà el pontifical d'acció de gràcies presidit pel bisbe Aurelio del Pino, l'1 de juny d'aquell any a Aitona.

Tot seguit, a les 12 del migdia el bisbe Javier Salinas presidí una Eucaristia d'Acció de Gràcies, concelebrada pel rector Mn. Antoni Guàrdia; el rector emèrit de la parròquia de Santa Teresa Jornet de Lleida, Mn. Francesc Soldevilla i el delegat de la Vida Consagrada, Mn. Vicenç Ros; solemnitzada per la Coral l'Harmonia.

El Sr. bisbe en la seva homilia, glosà la figura de Santa Teresa Jornet i el seu testimoni de caritat envers els ancians desemparats, enaltint el carisma de les seves germanetes.

La processó d'ofrenes fou plena de simbolisme amb la participació dels infants de primera comunió i joves de Confirmació, els ancians de la residència Santa Teresa Jornet, Vida Creixent, el Consell Pastoral, les Carmelites Missioneres del P. Palau que se sumaren també a la celebració i l'Ajuntament d'Aitona. També l'efectuaren les Germanetes amb ofrena d'una bola del món amb les divuit banderes dels països on les religioses de Santa Teresa Jornet tenen repartides les seves 215 cases, amb 2.700 religioses que atenen a 28.600 ancians. Al finalitzar la Missa es cantà l'himne de la Santa i es donà a besar la seva relíquia.

El bisbe Javier Salinas visità a continuació la casa rectoral i la residència "Santa Teresa Jornet" de les Germanetes dels Ancians Desemparats, on va compartir taula i dinar amb la comunitat de germanetes.

Francesc Castelló a la Plaça de Sant Pere, de Roma

3 i 4 de maig de 2008

Sabiem que el veuríem. Però no per saber-ho va ser menys forta la impressió. Aquest cap de setmana passat, un gran pòster del nostre beat, entre altres sants i beats, ha estat presidint des de la co-

lumnata de Bernini, els actes multitudinaris amb què l'**Acció Catòlica Italiana** ha commemorat a Roma els 140 anys de la seva fundació.

Els convidats. No hi era solament l'Acció Catòlica Italiana,

Hi havia també representació de l'Acció Catòlica d'uns 40 països de quatre continents, que han vingut especialment a felicitar als italians per aquesta celebració. Concretament, al Bisbat de Lleida se l'havia convidat perquè un dels beats que havien de presidir la celebració era el lleidatà Francesc Castelló, tant vinculat a l'Acció Catòlica, com a jove de la federació de Joves Cristians de Catalunya. Representàvem al Sr. Bisbe, Mn. Gerard Soler, com a Vicepostulador de la Causa de Canonització d'en Francesc, i Mn. Joan R. Ezquerria, com a Vicari General.

Mai havíem vist la plaça de sant Pere al Vaticà **tan plena de "vida"**. Gom a gom fins molt entrada l'ampliació que suposa la Via de la Conciliacione. Però sobretot de "vida juvenil" Gairebé la totalitat eren nois i noies entre 15 i 30 anys. I potser el més sorprenent és que el tema "ganxo" que els ha portat a Roma, i que han estat treballant durant tot l'any en les parròquies de tota Itàlia, és el tema de la "santedat".

Els sants són els testimonis més clars, més creïbles, més coherents, més convincents de Jesucrist. Els sants han estat els "rostres" que han encisat –i amb raó– a aquesta joventut concentrada a Roma en aquest cap de setmana. Entre aquests sants el nostre Francesc Castelló.

Foren **dos moments de celebració. La vetlla de pregària**, el dissabte a la nit, a l'exterior de la Basílica de Sant Joan de Letran aplegà, davant un escenari i pantalles geganti-

nes, prop de cent mil joves. Feia hores que esperaven. A les 9 del vespre, hi arribaren en processó de torxes, uns dos mil joves, representants de les diverses diòcesis italianes i d'altres països invitats, que s'havien preparat a l'església propera de la Santa Croce de Jerusalem. Ja tots a la plaça de Letran, començà la vigília de pregària, que s'allargà fins a 2/4 d'onze: els cants animats per un conjunt de veus i instruments, que les pantalles ens feien propers, i participats per tota la joventut. Tots sabien els cants i hi posaven tota la seva vitalitat.

Entre els **testimonis de santedat** que emocionaren els joves hi foren la nena de 6 anys, **Nemnolina**, que amb la seva "profunda candidesa" que mostren les seves "cartes a Jesús", escrites en la seva malaltia, ha captivat a petits, joves i grans. El nostre Lolo (Manuel Lozano), de Jaén, periodista; **Giuseppe Tonio**, de Pisa, gran pensador i expert en Dret Internacional, i la milanesa **Armida Barelli**, foren proposats a tots els joves cristians com a models d'interioritat, de fraternitat, de personalitat i d'eclesialitat.

El **segon moment** fou el diumenge, a la plaça de sant Pere. Hi fórem tot el matí. Amb un temps excepcional de primavera. Entre vuit i vuit i mitja es va anar omplint la plaça. Dos-cents mil joves (?). Joves eren també molt bona part dels mossens, en nombre de tres-cents, que concelebraren amb el Cardenal Bagnasco, arquebisbe de Gènova i President de la Conferència Episcopal Italiana.

Tot el matí. I no es cansaren els joves. L'espera fins a les 10 i mitja, que començaria la Missa fou plena de cants, explicacions, pregària als sants i beats, els rostres dels quals "aguantaven" la columnata de Bernini... L'hora i mitja de l'Eucaristia va estar també molt participada. I... eren les dotze en punt, l'hora de l'Angelus quan aparegué el Sant Pare, Benet XVI. Indescriptible els crits i fervor de la joventut. Ens va parlar, vam pregar amb ell, féu un breu discurs felicitant els 140 anys de l'Acció Catòlica Italiana, ens va animar a tots a seguir el testimoniatge dels sants, donant cadascú a la nostra vida un sentit de coherència total amb el baptisme i confirmació que hem rebut i que es llicencien a la santedat. I... com tothom esperava, va fer

un llarg passeig amb el papa-mòbil pels passadissos de la plaça...

Les lliçons de l'esdeveniment

- La proposta de la santedat és engrescadora, és actual, també per la joventut. No podia ser d'altra manera, doncs és el creixement natural de la vida del Baptisme.
- Els autèntics testimonis del Crist han estat, i són, els sants. Són referents imprescindibles per a l'Església de tots els temps.
- L'Acció Catòlica té futur. Caldrà retrobar –ni que els calgui actualització– els elements essencials que, des de l'inici la van configurar i li han donat força.

Crònica d'un curs de formació permanent

Del 26 de març al 25 d'abril, vint i vuit preveres de 14 diòcesis espanyoles ens reunírem a Roma, per participar al 21è curs d'actualització sacerdotal. Aquest curs l'organitza cada any el Colegio Español, que és una residència per a capellans de tota Espanya que van a cursar estudis de llicenciatura i doctorat, en algunes de les universitats catòliques existents a Roma.

He de dir que haver participat en aquest curs ha estat per a mi un gran regal.

Hem tingut temps per tractar qüestions actuals al voltant de la Bíblia, cristologia, moral, i altres matèries, totes elles molt interessants i ben impartides pels diversos professors.

Hem tingut temps per visitar aquesta ciutat amb llarga història i plena d'art, amb les grans basíliques, palaus i museus.

Hem pogut conèixer entre els preveres i compartir les diferents experiències en les nostres parròquies i diòcesis.

Tot plegat, una experiència molt rica en molts aspectes.

Si hagués de treure una conclusió d'aquest curs, fóra la convicció següent: la formació permanent és molt important i necessària per a tota persona de qualsevol professió i edat, i també doncs, per als preveres (hem tingut, un gran exemple, amb en Desiderio, un mossèn de la diòcesis d'Astorga que té 80 anys, i encara continua formant-sel!)

I és que tal com ens deia un dels professors: "La nostra vida o és tota ella formació permanent o esdevé, tota ella, frustració permanent."

Aquesta formació permanent, per a una persona cristiana, té un objectiu clar: aprendre a tenir els mateixos sentiments que Jesús.

Em pregunto si la formació permanent (integral, actual i esperançada), no és un dels eixos fonamentals per revifar la nostra vida cristiana i eclesial.

A cadascú de nosaltres ens toca respondre.

Carles Sanmartín Sisó,
Prevere de la diòcesi de Lleida

Jornada de convivència sacerdotal a l'Acadèmia Mariana

L'Acadèmia Mariana va acollir el matí del 10 de maig, l'anyal Jornada de Convivència Sacerdotal amb ocasió de la festa de Sant Joan d'Àvila, patró del clergat. S'inicià a la capella de la Verge Blanca de l'Acadèmia Patrona de la ciutat, amb la concelebració eucarística presidida pel bisbe Javier Salinas, amb gairebé la pràctica totalitat del presbiteri diocesà.

A la vora del bisbe se situaren els sacerdots que enguany celebren les seves Noces d'Or: Serafí Jou,

Luis Martínez, Josep Meda, Francesc Rosselló i el carmelita P. Josep Jau-mot, amb les absències de Fabriciano Reyes i Isidro Berenguer; també concelebrà el mercedari P. Joaquim Pina, que compleix les d'argent i Mn. Jesús Tarragona que juntament amb Mn. Josep A. Brugulat, compleixen els seus 60 anys de sacerdoci, aquets darrer tampoc va poder assistir a la celebració.

El bisbe Salinas en la seva homilia, dirigida especialment al presbiterat diocesà, digué que en el

context actual ser fidels al sacerdoci es gairebé un miracle moral: "...avui més que mai hem de reconèixer que si continuem és per l'amor a Crist, al que estem vinculats sacramentalment pel sacerdoci", digué, alhora que donà gràcies a Déu pel do del sacerdoci significat amb les noces sacerdotals que s'estaven celebrant: "...portem gravat en el nostre cor el rostre de les nostres comunitats i tenim dintre de nosaltres la convicció del camí recorregut"; alhora que convidà a tots els presents a pregar per les vocacions.

La celebració tingué també un to de comiat del bisbe davant el

presbiteri diocesà, a l'anunciar en la celebració als mossens que la seva estada a Lleida com administrador apostòlic, semblava arribar a la fi: "...l'Església de Lleida continua, encara que els successors dels apòstols vagin canviant", digué.

La jornada sacerdotal continuà tot seguit amb una conferència al Teatre de l'Acadèmia, que impartí el nou provincial dels carmelites de Catalunya P. Agustí Borrell, sobre la figura de la carmelita Edit Estein. Finalment tingué lloc un dinar de germanor en les instal·lacions de la Casa d'Espiritualitat.

Les Religioses Josefines deixen Lleida per incorporar-se a la Comunitat de Manresa

L'1 de maig a les 10 del matí, fent-ho coincidir amb la festa de Sant Josep Obrer, tingué lloc a la capella de la que ha estat durant més d'un segle, residència de les religioses Filles de Sant Josep "Josefines", en el carrer Acadèmia 18 de Lleida; una Missa de comiat d'aquesta congregació religiosa. Després de 113 anys de servei a la diòcesi, el 21 d'abril les Josefines de Lleida van fer públic que traslladaven la comunitat a la seva casa de Manresa.

Nombrosos fidels, així com religioses i religiosos de les diverses congregacions i instituts religiosos presents a la diòcesi, acompanyaren en la celebració de comiat a les 22

Josefines, encapçalades per la seva superiora la lleidatana Carme Rossell.

La Missa fou presidida pel bisbe Javier Salinas i concelebrada pel vicari general Mn. Joan R. Ezquerria; el capellà de la casa Mn. Antoni Agelet; el delegat per la Vida Consagrada Mn. Vicenç; el director de la veïna Acadèmia Mariana, Mn. Salvador Gené i altres preveres diocesans i religiosos.

En la seva homilia, el Sr. Bisbe agrai en nom de la diòcesi el servei discret i silencios de les Josefines a exemple del seu patró Sant Josep, que han exercit el seu carisma en moltes accions i obres, arribant a moltes persones, "...sentim que marxeu, i us

trobarem a faltar, però ho comprem”, els digué Mons. Salinas.

En la celebració es tingué un especial record per la religiosa Maria Nieves Ibero, que havia mort pocs dies abans a l'edat de 78 anys. La superiora de la comunitat, la lleidatana Carme Rossell ha dit a l'explicar els motius: “Marxem per que les germanes són ja molt grans, la casa no reuneix les condicions per poder atendre a les nostres germanes com elles es mereixen i no ens podem permetre una remodelació. Aquest trasllat respon també a una reestructuració de la Congregació degut a la manca de vocacions”.

Les josefines, com a record i mostra d'agraïment a quans van voler participar en aquesta Missa de comiat, obsequià a tots ells amb un clauer amb la imatge de la Sagrada Família i la dedicatòria: “Filles de Sant Josep 1895-2008”.

Aquest no ha estat l'únic comiat que han tingut fins ara les Josefines. També l'Acadèmia Mariana, en la Missa vespertina del dissabte 10 de maig, va voler també acomiadar a les seves “veïnes de sempre”. Cal dir que les dues cases, la de les Josefines i l'Acadèmia, es troben front per front en el carrer Acadèmia. El director, Mn. Salvador Gené que presidí l'Eucaristia del mes de Maria a la capella de la Verge Blanca de l'Acadèmia, tingué emotives paraules per la comunitat de religioses que encapçalades per la seva superiora la germana Carme Rossell, van assistir a la celebració. Ho feu agraint-los-hi

haver-la vigilat i cuidat com casa seva, amatentes sempre a les necessitats de la Patrona i del Palau de Maria, alhora que destacà la seva llarga trajectòria de servei a la ciutat, principalment en el camp de la docència i l'atenció als malalts, sobre tot en els anys de servei a la Clínica Montserrat.

Les religioses, abans de marxar, van voler deixar un record a l'Acadèmia consistents en dos antigues àmfores de plata, de la seva capella, per a que puguin ser usades per col·locar-hi flors a la Verge Blanca. La Junta de l'Acadèmia les obsequià a elles amb una imatge de la Patrona, a la que durant tants anys hi han estat vinculades i que les religioses reberen emocionades.

Un altre comiat que han tingut les religioses ha estat el protagonitzat per la delegació de Vida Consagrada, en la tarda del 14 de maig quan uns quaranta religiosos i religioses de totes les congregacions i instituts de la diòcesis, es feren present a la Casa de les josefines, per tal de compartir la pregària i també un berenar de comiat. Fou aquesta una trobada potser més íntima, entre els religiosos i religioses, però molt plena de sentiments i emocions. La delegació va lliurar com a record a les germanes una reproducció de la Seu Vella de Lleida amb una placa commemorativa.

També la parròquia de Santa Maria de Gardeny, a la qual pertany la casa de les Josefines, s'acomiarà d'aquestes singulars feligreses, en la Missa de les 7 de la tarda del dissabte 24 de maig i vigília de la festa de la seva titular Santa Maria

Missa i processó del Corpus Christi a la Seu Vella de Lleida

Centenars de fidels van omplir la Seu Vella de Lleida en la tarda del diumenge 25 de maig per tal d'assistir, tot i la pluja, a la commemoració litúrgica dels Cos i la Sang de Crist o Corpus Christi, com se la coneix tradicionalment.

A les 6 en punt de la tarda i amb les gairebé 800 cadires col·locades en la nau central i les laterals de l'interior de la Seu plenes de fidels, s'inicià la concelebració eucarística. En absència del bisbe administrador apostòlic Mons. Javier Salinas, la Missa fou presidida pel vicari general de la diòcesi Mn. Joan R. Ezquerra i concelebrada pels sacerdots i religiosos de la ciutat. L'administrador apostòlic es trobava a Morella, a la seva diòcesi de Tortosa, on presidí la processó del 625 aniversari del Corpus d'aquella ciutat.

Davant el presbiteri, en els primers seients se situaren un bon nombre d'infants que enguany han fet la Primera Comunió en les seves respectives parròquies de la ciutat de Lleida, acompanyats pels seus catequistes i portant tots ells un mocador al coll, amb símbols eucarístics.

A la celebració s'hi sumà també el paer en cap Sr. Àngel Ros, acompanyat pel rector de la Universitat de Lleida Sr. Joan Viñas.

El vicari general inicià la seva homília manifestant el goig que sentia al contemplar les naus de la Seu plenes, grans i petits, compar-

tint plegats la festa del Corpus: "La pluja no ha estat obstacle", digué. I referint-se a la Seu Vella, lloc de la celebració, afirmà que els seus més de 800 anys de història "parlen de profunda fe i viscuda religiositat".

Tot seguit s'adreçà en primer lloc als nens i nenes de Primera Comunió, als quals els digué: "Jesús us estima especialment i mai us deixarà d'estimar, vosaltres no deixeu mai d'estimar-lo a ell". I dirigint-se a la resta de fidels i significant la festa del Corpus, Mn. Ezquerra la qualificà com una "festa gran, la festa de l'amor: "Déu ens estima i l'Eucaristia es una meravella de l'amor de Déu i les meravelles són per a ser contemplades", digué.

Joan R. Ezquerra relacionà també la festa del Corpus amb el Dia de la Caritat, jornada de Càritas i en aquest sentit digué que "Corpus i Càritas son inseparables", convidant als fidels al servei generós i concret amb el germans.

La delegació de Càritas Lleida, es feu prou present en la celebració, amb el seu equip directiu encapçalat pel director Ramon Baró; el delegat, el germà marista Benet Arbués i el secretari general Francesc Romero. Tanmateix, una dotzena de voluntaris realitzaren la col·lecta, que fou especialment dedicada als fins solidaris de l'entitat.

Un moment molt especial i simbòlic fou també el de les pregàries

dels fidels i el de les ofrenes, protagonitzades totes elles per representants de les delegacions diocesanes de la Família i Vida, de la Salut, de Càritas diocesana, de Vida Creixent i també de la pastoral de Joventut i infants de Primera Comunió.

Finalitzada la celebració s'inicià la processó Eucaristia amb l'antiga custòdia del Corpus, una singular peça d'orfebreria religiosa del 1867, que havia estat traslladada el dia anterior des de la Catedral Nova on es custodia durant la resta de l'any, fins la Seu Vella.

Els membres de la Confraria dels Portants de Sant Llorenç, van ser enguany els encarregats de portar el tàlem de la custòdia. Encapçalà la processó les banderes de les diverses confraries eucarístiques i a banda i banda un bon nombre de joves, que amb torxes, obrien

el pas al seguici processional. Els concelebrants i fidels acompanyaren l'Eucaristia entre pregàries i els cants de la coral formada per membres de diversos cors parroquials, dirigits pel mestre de Capella de la Catedral de Lleida Mn. Joaquim Mesalles.

Com a conseqüència de la pluja, tot i que en aquells moments ja no plovia, la processó anà per l'interior del claustre de la Seu Vella, on fins i tot s'havia confeccionat una catifa de flors i un altar, on s'aturà la processó per a procedir a l'adoració eucarística. Feta tota la volta al claustre, els concelebrants i els fidels acompanyaren la custòdia de retorn a l'interior de la Catedral fins el presbiteri, per cloure amb la benedicció eucarística que impartí el vicari general amb la custòdia, donant així per finalitzada la celebració religiosa del Corpus a Lleida.

Pelegrinatge a Tarragona amb motiu de l'Any Jubilar "Sant Fructuós"

Era el dia 31 de maig. 350 pelegrins del Bisbat de Lleida, amb 6 autocars, van concentrar-se a Tarragona per guanyar el Jubileu en ocasió dels 1750 anys del martiri de sant Fructuós, Bisbe, i els diaques Eulogi i Auguri. Anàvem acompanyats del nostre Bisbe, Javier Salinas. Acol·lits per l'Arque-

bisbe de Tarragona, que concelebrà l'Eucaristia a la catedral, juntament amb Mons. Salinas i 12 mossens de Lleida. La pregària a l'amfiteatre, on foren martiritzats els sants. El dinar de germanor al pati del Seminari. Foren ingredients d'un dia de convivència entre nosaltres i amb l'arquebisbat de Tarragona.

Júlia Farreny, Creu “Pro Ecclesia et Pontifice”

Dimarts dia 3 de juny, al saló del Tron del Bisbat de Lleida va tenir lloc la imposició de la medalla de la creu “PRO ECCLESIA ET PONTIFICE” a na Júlia Farreny i Martí. La dita distinció li ha estat atorgada pel Papa Benet XVI, a petició de Mons. Javier Salinas, Bisbe Administrador Apostòlic de la diòcesi de Lleida.

L'acte molt familiar i íntim, molt eclesial, va estar presidit per Mons. Salinas que lliurà la Creu a na Júlia, que estava acompanyada dels fill i filles amb els nets i besnéts. I un centenar d'amics. La Júlia és una àvia de noranta anys amb cor jove, donada al servei dels necessitats.

La presentació de l'acte fou a càrrec de Mons. Jaume Montaña que va dir: “la Júlia, que estimem molt, ha estat distingida, per la Santa Seu amb la creu “pro ecclesia et pontifice” per la seva implicació en la pastoral diocesana. especialment vers els pobres, l'acció catòlica i grups... La Júlia s'ha fet creditora de la creu “pro església i el papa” pel servei amb fidelitat de tota la vida, entre altres a la missió de l'església estant al costat dels més necessitats. Penso que ha estat un bon encert que el senyor bisbe hagi demanat al Papa aquesta condecoració per la Júlia. És al mateix temps un reconeixement

de l'Església a la dignitat de la dona i la seva actuació en l'apostolat.

La delegada diocesana de Mans Unides, na Pilar Menéndez va fer un record històric del treball a Mans Unides de la Júlia.

Annamaria, filla de la Júlia, donà un testimoni de com en família havien viscut el compromís apostòlic de la seva mare.

Abans de ser-li lliurada la condecoració per part del Sr. Bisbe, aquest tingué unes paraules d'elogi i de reconeixement, d'agraïment a la Júlia per tota la seva entrega i testimoni de l'Evangeli dels pobres. En el pensament de tots hi havia el record de na Josefina Barreu, inseparable companya de corrieres apostòliques de la Júlia; eren una parella que allà on anaven sembraven llavors d'Evangeli.

Na Júlia Farreny és la primera laica que rep aquesta distinció pontifícia al bisbat de Lleida.

El Sr. Bisbe invità els assistents a seguir les petjades de la Júlia a l'Església, fogar i promotora de la justícia, defensora de la dignitat de tot home i dona i del dret a la vida des de l'inici fins a la fi. Amb igualtat d'oportunitats

A la Júlia i a l'Església els diem: felicitats i gràcies

Ordenació sacerdotal de Juan Carlos Mandje Bote

La Catedral de Lleida va acollir la tarda del 15 de juny, l'ordenació sacerdotal del diaca Juan Carlos Mandje Bote, nascut l'any 1978 a Etengue, en el Litoral de Guinea Equatorial.

L'Eucaristia fou presidida pel bisbe de Tortosa i administrador apostòlic de Lleida Javier Salinas, amb qui concelebrà el president i capítol de la catedral, els vicaris General i de Pastoral, i nombrosos sacerdots i religiosos de la diòcesi de Lleida, entre ells el rector del Seminari Diocesà Mn. Jaume Pedrós i el rector del Seminari Interdiocesà de Catalunya Mn. Norbert Miracle. La celebració fou assistida per quatre diaques i seminaristes diocesans, exercint els seus ministeris propis.

L'origen de l'ordenant, va fer que el primer temple de la diòcesi s'omplís, a més a més de fidels, de música i de cants africans del cor equatoguineà de la parròquia de Sant Andreu de Lleida, que acompanyaren amb els seus propis ritmes i també vistós vestuari, bona part de la litúrgia.

Nombrosos fidels, molts d'ells vinguts d'Alcarràs i Soses, pobles del Segrià on el nou sacerdot ha exercit fins ara el diaconat, ompliren els seients del primer temple de la diòcesis. En els primers bancs de la Catedral se situaren els pares, germans i altres familiars de Juan Carlos Mandje, que havien viatjat des de Guinea fins a Lleida, amb motiu de l'ordenació del seu fill i germà.

En la mateixa celebració i abans de l'homilia, dos seminaristes de Lleida, Lucas Francisco Evung i Santiago Mataix, van rebre de mans del bisbe Javier Salinas, el ministeri de l'acolitat,

En la seva homilia l'administrador apostòlic manifestà la seva satisfacció per l'ordenació d'aquest jove guineà: *"...que és -digué- símbol d'aquesta realitat actual de la nostra societat, on convivim pobles, races i cultures diferents, però tots com un mateix poble de Déu"*. Mons. Salinas, referint-se a l'Evangeli que s'acabava de proclamar, digué que en aquesta ordenació es complia la petició de "enviar obrers" i convidà al neosacerdot a ser un "signe de Crist", alhora que definí el sacerdoti com: *"...un do de Déu, i no un mèrit i molt menys un dret"*. L'homilia la va concloure amb una recomanació al nou prevere: *"...no vulguis que t'estimin, sinó estima tu"*, i al·ludint a la realitat actual de la vida dels sacerdots, digué: *"...és un esforç molt gran el que la societat demana dels sacerdots i avui més que mai hem de dedicar-nos a proclamar l'alegria de l'Evangeli."*

Finalitzada l'homilia del Sr. Bisbe, es prosseguí amb el ritus propi de l'ordenació sacerdotal, amb la crida del candidat que feu el rector del Seminari Mn. Jaume Pedrós i les promeses sacerdotals que el candidat al sacerdoti feu davant Mons. Salinas. Un moment especial

i intens fou el del cant de les Lletanies dels Sants, amb Juan Carlos postrat a terra en senyal d'humilitat i acollida, ressonaren els noms dels sants i beats, també els dels més propers i diocesans com Sant Anastasi màrtir, Patró de la ciutat de Lleida o Santa Teresa Jornet, filla d'Aitona i fundadora de les Germanetes dels Ancians Desemparats i els beats P. Francesc Palau o el del jove laic Francesc Castelló, màrtir a Lleida l'any 1936. I en aquesta ocasió tant singular, es pregà també al Senyor per intercessió de San Carlos Luanga i companys màrtirs d'Uganda.

Continua tot seguit el ritus amb la imposició de les mans, que feu primer el Sr. Bisbe i tot seguit els sacerdots concelebrants, per concloure amb l'oració consecratòria i la unció de les mans. En aquest moment Juan Carlos Mandje va ser revestit amb l'estola i la casulla, ofrena dels feligresos d'Alcarràs, com també el calze i la patena que li foren entregats pel Sr. Bisbe, amb el pa i el vi per la celebració de l'Eucaristia i amb els prec de: "imitar i viure el que celebri".

L'ordenació tingué com a colofó del bes de pau del Sr. Bisbe i de tots els concelebrants, significant l'acollida a la comunitat presbiteral diocesana. El nou prevere s'incorporà tot seguit a la celebració i per primera vegada com a concelebrant de l'Eucaristia. Ell mateix, moments abans de la benedicció final, la clouria amb unes paraules emocionades d'agraïment dirigies a tots quans l'han acompanyat en el camí de la vocació.

En primer lloc ho feu a la seva família allí present, en especial als seus pares per haver-li tramés la fe; al bisbe Salinas per haver-lo ordenat, alhora que tingué un record pel bisbe emèrit Francesc Xavier Ciuraneta, que l'obrí les portes del Seminari de Lleida. També tingué paraules d'agraïment pels pobles d'Alcarràs i Soses: "...on m'he sentit molt estimat i acompanyat".

El bisbe Javier Salinas, en les seves darreres paraules pronunciades al final de l'Eucaristia d'ordenació de Mn. Juan Carlos Mandje, va voler agrair la presencia dels mossens "molts", que concelebraren l'Eucaristia i dels fidels, també "molts" que participaren en la celebració, que qualificà d'esperançadora: "...una nova ordenació sempre és un cant a l'esperança i que tenim una diòcesi viva".

Fou en aquest moment quan va voler també matisar el que havia insinuat en l'inici de l'homilia, al dir: "...estic molt content de presidir avui aquesta celebració, ja que potser es gairebé uns dels darrers actes que presideixo a la diòcesi". Ho feu amb un to distés i amb aquestes paraules: "...no tinc agenda sobre aquest tema i no conec, tot i que ho veig proper, quan arribarà el nou bisbe que tots esperem...". Mons. Salinas convidà finalment els fidels a pregar per aquesta intenció, afirmant que el sentit de les seves paraules no havia estat altre que animar-los a l'oració: "...la millor manera de preparar-nos a l'arribada d'un nou bisbe per a Lleida".

Les paraules del bisbe Salinas foren rebudes pels fidels que omplien la Catedral amb un improvisat i fort aplaudiment de suport a l'administrador apostòlic.

Finalitzada la Missa el nou prevere, acompanyat pel seus pares, va

rebre les felicitacions personals dels fidels que s'hi van apropar. A tots ells els lliurà un recordatori on es podia llegir la frase: "Gràcies a tots per acompanyar-me".

250 Aniversari de la consagració de l'església parroquial de Sant Pere d'Alcanó

El diumenge dia 22 de juny, vam celebrar a l'església del nostre poble, el 250 anys de la seva consagració. La data concreta era el dia de Sant Blai (3 de febrer), festa major del poble, però el consell pastoral va decidir passar-ho al bon temps, per a què hi poguéssim participar més gent i no fes fred.

La celebració d'aquest aniversari va consistir en una solemne eucaristia, presidida pel Vicari General, en substitució del bisbe Administrador Apostòlic, concelebrada pel rector de la parròquia i animada en els cants pel Cor de la Catedral de Lleida, que en acabar la missa ens oferiren un petit recital de peces a la mateixa església. També durant la celebració vam adorar el reliquiari de la Vera Creu, molt estimada pel nostre poble. Tot seguit vam compartir un dinar tots plegats on l'ambient va ser molt bo: d'alegria i de germanor. Durant tot el dia hi havia una exposició de fotografies de la gent del poble a dins l'església que tots van poder resseguir. A la tarda

l'Ajuntament va programar un recital de corals a l'església.

Anteriorment vam fer dues xerrades, una en la que un tècnic del museu Diocesà ens va explicar coses sobre la història del temple parroquial i també sobre el reliquiari de la Vera Creu que tenim al nostre poble. L'altra Xerrada ens la va fer la Rosa Maria Sánchez, una agent de pastoral del bisbat de Tarragona, que s'encarrega d'animar la pastoral a varies parròquies, ens va donar el seu testimoni personal i ens va ajudar a fer una reflexió interessant sobre la realitat dels pobles petits. També des del poble, hem fet un recull de fotografies antigues i modernes de moments del poble que tenien relació amb l'església: Sagraments, processons, festes, etc.; que ha tingut molta acollida, i que es poden contemplar a l'interior de l'església.

Ha estat per la nostra vila una jornada d'alegria, germanor i il·lusió, en la que tot el poble s'hi ha abocat i participat.

Víctor Martínez

La Mariana acull als Delegats de Joves de Catalunya i les Illes

La casa de l'església de l'Acadèmia Mariana de Lleida ha acollit els dies 27 al 29 de Juny de 2008, les Jornades de Treball que els Delegats de Pastoral de Joves dels Bisbats de Catalunya i les Illes fan cada any en finalitzar el Curs, enguany, a més, ens hi han acompanyat els Delegats del País Basc.

Les Jornades varen començar amb una pregària que es va fer ressò de l'Aplec 07 de Tarragona: "Marcats per l'Esperit", on amb els joves cristians de Catalunya i de les Illes, vàrem viure i expressar la fe i compartiren experiències i il·lusions de futur.

La salutació de Mn. Josep Anton Jové en nom del Sr. Bisbe indicà la prioritat que, la Diòcesi i la Vicaria de Pastoral que ell impulsa, dóna a la Pastoral de Joves, ja que són el present i el futur de la nostra església.

El treball de les Jornades va estar centrat en tres punts fonamentals:

1. Valoració de la tasca realitzada des de l'Aplec de Tarragona fins al dia d'avui.
2. Els projectes més immediats a realitzar, i el calendari fins al proper Aplec.
3. El treball evangelitzador de frontera: "com anem als joves a qui no arribem"? i "l'acompa-

nyament de les noves realitats i dels moviments de joves".

Pel que fa al primer es valorar positivament el treball que cada Delegació ha fet "recollint l'ona de l'Aplec", treballant amb els grups que es van generar a partir de l'Aplec i aprofundint en l'experiència diocesana a través de les diverses trobades que cada Delegació organitza.

El SIJ ha elaborat un calendari, que es donarà a conèixer en iniciar-se el nou curs, a mena de "full de ruta" pels propers anys i que ha de servir per a facilitar les tasques de coordinació i de treball conjunt, on hi destaquen les Jornades Mundials de Joventut 08, tant a Sydney com a Lourdes, les Jornades d'Animadors de cada curs, "el Encuentro de Delegados de Pastoral Juvenil" de les diòcesis d'Espanya que acollirem a l'Octubre a Tarragona, el Fòrum de Pastoral Juvenil que tindrà lloc al Novembre a Madrid, la nova carpeta de materials que el SIJ està preparant, i d'altres temes més concrets, que han d'acompanyar-nos en el camí vers el proper Aplec de Terrassa.

En el tercer punt que el compartirem amb els Delegats del País Basc tinguérem la valuosa ajuda de Mn. Ramon Prat que ens va aportar la metodologia de treball i la seva reflexió. Nous moments i noves generacions, canvis en la realitat dels joves i en la societat, secularització i

noves tecnologies, pluralitat i diversitat en els valors... Com l'Evangeli de Jesús ha de ser anunciat en aquesta nova realitat i als joves d'avui?

El dissabte al vespre compartirem la celebració de l'Eucaristia amb la comunitat de la parròquia de Sant Ignasi del Jesuïtes, va ser un moment de les nostres jornades on vàrem viure un dels desafiaments que tenim avui les diverses delegacions amb el treball amb joves: com acompanyar-

los a viure "l'Eucaristia, com diu el Concili Vaticà II, com a font i cimal de l'experiència cristiana".

En acomiadar-nos tots, bascos, illencs i catalans, destacàvem la convivència, la bona feina i la joia de compartir la fe, com a fonament per a una bona Pastoral de Joves, avui a casa nostra, tot agraint la magnífica acollida de què hem gaudit.

Joan Pujol

Secretari General del SIJ

